

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

13242 *Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de Seguretat Social.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

El sistema de Seguretat Social constitueix un pilar central de la societat espanyola a través del qual s'ha consolidat i desenvolupat un sistema eficaç de benestar per als ciutadans. Al llarg dels anys, ha anat ampliant la cobertura a més beneficiaris i ha anat millorant, també, la seva intensitat protectora, per garantir l'assistència i les prestacions socials suficients davant d'estats de necessitat.

Amb el compromís ferm i durador de tots els agents polítics i socials de vetllar perquè els drets de protecció social no es vegin reduïts per decisions a curt termini i se situïn en l'àmbit del diàleg permanent i del màxim consens possible, es va institucionalitzar el Pacte de Toledo, que es fonamenta en la col·laboració mútua dels partits polítics per assegurar els drets que dimanen de la formulació social de l'Estat. La Comissió del Pacte de Toledo ha dut a terme els seus treballs i ha formulat les seves recomanacions amb l'objectiu d'establir les bases perquè els poders públics prenguin les seves decisions en matèria de pensions.

El sistema de Seguretat Social ha de seguir atenent importants desafiaments, i satisfer a llarg termini les exigències derivades, entre altres, de les tendències d'evolució demogràfica, a fi de garantir la sostenibilitat financera d'aquell. El fet inqüestionablement positiu que l'esperança de vida augmenti progressivament a Espanya, fins que s'ha convertit en el segon país del món amb més gran pervivència de la població, enfronta també el repte que, en el futur, caldrà assumir el pagament de més pensions durant més temps a causa d'aquest envelliment de la població.

La disminució prolongada de les taxes de natalitat i l'increment simultani de l'esperança de vida de les persones grans està provocant una inversió de l'estructura de la piràmide de població, amb l'augment del nombre de pensionistes en relació amb la població activa, és a dir, amb la variació de la taxa de dependència dels pensionistes. Si no es modifica, fins i tot parcialment, aquesta tendència mitjançant l'increment de les taxes de natalitat i dels fluxos migratoris, s'accentuarà en les pròximes dècades, per la mateixa evolució demogràfica.

Aquesta tendència demogràfica afecta totes les generacions, però sobretot les més joves, pel fet que seran aquestes generacions joves les que seran més grans de seixanta-cinc anys durant més temps.

II

Tanmateix, la tendència demogràfica no és només l'únic factor que aconsella fer les reformes que porta a terme aquesta Llei en el sistema de pensions. És necessari reforçar la contributivitat del sistema establint una relació més adequada entre l'esforç realitzat en cotitzacions al llarg de la vida laboral i les prestacions contributives a percebre.

El sistema de Seguretat Social espanyol ha assistit últimament a una disminució progressiva del període d'activitat laboral en dos sentits: d'una banda, els anys de formació i d'estudi dels joves s'han prolongat i el seu accés al mercat de treball, per aquesta raó, s'ha endarrerit en relació amb l'edat en què era habitual la seva incorporació en generacions passades. D'altra banda, la taxa de participació de les persones de més de 50 anys segueix sent insuficient, per la qual cosa en l'Acord social i econòmic s'ha previst l'adopció d'una Estratègia global d'ocupació dels treballadors de més edat, amb l'objectiu d'afavorir-ne el manteniment en el mercat de treball i promoure la reincorporació de qui perd la feina en els últims anys de la seva vida laboral.

Aquesta situació no és només pròpia d'Espanya, sinó comuna a la resta dels països del nostre entorn. Els Consells europeus de Lisboa, Estocolm, Göteborg, Barcelona, Brussel·les, fins a arribar als més recents, promouen com a prioritats la prolongació de la vida activa i la desincentivació de la jubilació anticipada, i països del nostre entorn han fet reformes legals en el sentit de reduir els estímuls a l'abandonament prematur de la vida activa i alguns han establert l'edat legal en els 67 anys.

A Espanya, a més a més, els efectes de la situació descrita són més grans precisament a causa del ràpid increment de la població d'edat i de la seva esperança de vida, així com de les dificultats existents en la legislació del nostre país per respondre a aquests reptes, que s'han vist accentuats per la situació econòmica global, i que motiven la conveniència d'incorporar les modificacions corresponents en el nostre sistema.

III

Totes aquestes realitats s'han tingut en compte en el marc del diàleg social, en què els interlocutors socials i el Govern van subscriure, amb data 2 de febrer de 2011, l'Acord social i econòmic per al creixement, l'ocupació i la garantia de les pensions, la part II del qual es refereix a l'Acord per a la reforma i l'enfortiment del sistema públic de pensions, en el marc del qual es recullen una sèrie de compromisos.

Les mesures enumerades a l'Acord indicat, seguint les orientacions contingudes en l'Informe d'avaluació i reforma del Pacte de Toledo, aprovat pel ple del Congrés dels Diputats en la sessió de 25 de gener de 2011, es dirigeixen a anticipar les reformes necessàries en l'estructura del sistema perquè aquest pugui respondre amb eficàcia als nous desafiaments i estar en condicions òptimes de seguir proveint la cobertura protectora més àmplia possible davant els riscos socials, dins d'un sistema de Seguretat Social financerament estable i sòlid que garanteixi a les generacions futures prestacions socials suficients.

En conseqüència, aquesta Llei, dins d'aquests objectius assenyalats, té com a finalitat portar a l'ordenament de la Seguretat Social els compromisos recollits en l'Acord social i econòmic esmentat, així com incorporar algunes de les recomanacions reflectides en la nova reformulació del Pacte de Toledo.

IV

La Llei s'estructura en nou articles, cinquanta-dues disposicions addicionals, una disposició transitòria única, una disposició derogatòria única i dotze disposicions finals.

L'article 1 de la Llei, d'acord amb la Recomanació 15 de l'Informe parlamentari, reforça el principi de suficiència i la garantia de solidaritat mitjançant una coordinació adequada de les esferes contributiva i no contributiva de protecció. En aquest sentit, modifica el règim jurídic dels complements a mínims de les pensions contributives, de manera que, en cap cas, l'import d'aquests complements sigui superior a la quantia de les pensions de jubilació i invalidesa en les modalitats no contributives vigents en cada moment, de conformitat, així mateix, amb les recomanacions del Pacte de Toledo, i estableix algunes excepcions pel que es refereix a les pensions de gran invalidesa, així com a les pensions d'orfanat que s'incrementin en la quantia de la pensió de viduïtat, ateses les particularitats que concorren en els dos supòsits. També s'exigeix la residència en territori espanyol com a requisit per percebre aquests complements.

L'article 2 té en compte que la modificació que aquesta Llei porta a terme de l'edat de jubilació i dels percentatges que s'atribueixen per any cotitzat als efectes del càlcul de la pensió de jubilació tenen una implicació directa en les normes que regulen l'exoneració de l'obligació de cotitzar per contingències comunes, excepte per incapacitat temporal, quan el treballador continuï treballant havent complert 65 anys d'edat o més. En conseqüència, la Llei especifica les diferents edats i els diferents períodes de cotització acreditats des dels quals és factible accedir a una pensió de jubilació calculada amb el percentatge del 100 per 100, circumstància que és justament la que justifica que es pugui reconèixer una exoneració de l'obligació de cotitzar sense que això vagi en detriment de l'import de la pensió de jubilació a reconèixer en el futur.

Pel que fa al règim jurídic de la pensió d'incapacitat permanent, l'article 3 de la Llei adequa la fórmula de càlcul per determinar la base reguladora de la incapacitat permanent a les regles de càlcul que s'estableixen per a la pensió de jubilació. A més, pel que es refereix a la integració de llacunes pels períodes en què el treballador no va tenir obligació de cotitzar, estableix, de conformitat amb la nova regulació de la pensió de jubilació, unes noves regles que tenen en compte els esforços de cotització realitzats, dins l'objectiu d'incrementar el principi de contributivitat.

Així mateix, s'aclareix la compatibilitat en la percepció de la pensió a la qual es tingui dret per la declaració d'incapacitat total en la professió habitual amb la realització de funcions i activitats diferents de les que habitualment es duen a terme, tant a la mateixa empresa o en una altra de diferent, com és el cas dels col·lectius que tenen establertes i regulades funcions denominades de segona activitat.

D'altra banda, s'estableix la incompatibilitat de la pensió d'incapacitat permanent absoluta i de gran invalidesa amb el treball després de l'edat ordinària de jubilació, atès que la compatibilitat és una bona mesura per afavorir la reinserció dels beneficiaris en el món laboral, però perd el sentit després del compliment de l'edat de jubilació, per seguir a l'efecte la Recomanació 18a de la nova reformulació del Pacte de Toledo.

L'article 4 de la Llei introdueix modificacions en el règim jurídic de la pensió de jubilació. Conforme als compromisos recollits en l'Acord de 2 de febrer de 2011, es preveuen els 67 anys com a edat d'accés a la jubilació, alhora que la manté en 65 anys per als qui hagin cotitzat 38 anys i sis mesos.

Com correspon a un sistema legal dinàmic que afecta drets per a l'exercici dels quals és necessari un llarg període de cotització, la implantació dels nous requisits d'edat es realitza de manera progressiva i gradual, en període de quinze anys, període d'aplicació que també s'aplica per completar els períodes de cotització que permeten l'accés a la pensió a partir dels 65 anys, de manera que, partint de 35 anys i 3 mesos el 2013, el període de 38 anys de cotització i sis mesos serà exigint en l'exercici de 2027.

D'altra banda, d'acord amb les recomanacions del Pacte de Toledo, i amb la finalitat de reforçar el principi de contributivitat del sistema de la Seguretat Social, aconseguir més proporcionalitat entre les cotitzacions efectuades per l'interessat en els anys previs a la jubilació i la quantia de la prestació i dotar el sistema de més equitat en el procediment de càlcul de les pensions de jubilació, es modifica el sistema de càlcul de la pensió de jubilació, que passa a ser de 25 anys, si bé amb una aplicació gradual, en la forma recollida en l'Acord social i econòmic, fins a l'any 2022, fet que neutralitza el seu impacte en els qui estiguin pròxims a l'edat de jubilació.

També s'efectua l'increment, sense oblidar la necessitat de pal·liar les conseqüències negatives experimentades pels treballadors de més edat expulsats prematurament del mercat laboral, de manera que les persones afectades per aquestes situacions negatives, inclosos els treballadors autònoms, puguin optar, fins al 31 de desembre de 2016, per l'aplicació d'un període de càlcul de 20 anys, i a partir de l'1 de gener de 2017, per l'aplicació d'un període de 25 anys, sense subjectar-se a normes transitòries, quan això pugui resultar més favorable.

Al seu torn i per a tots els casos, l'article 4, per als supòsits en què, dins del període de temps considerat per calcular la base reguladora, apareguin llacunes de cotització corresponents a períodes durant els quals no hi hagi hagut obligació de cotitzar, preveu

noves regles respecte del mecanisme denominat «emplenament de llacunes» que tenen en compte els esforços de cotització realitzats, dins l'objectiu d'incrementar el principi de contributivitat que, juntament amb el de la solidaritat, constitueixen les bases d'un sistema públic de pensions.

L'apartat cinc de l'article 4 modifica el període de temps necessari per assolir el cent per cent de la base reguladora de la pensió i estableix els següents percentatges d'aplicació a la base reguladora: pels primers quinze anys cotitzats, el 50 per 100. I a partir de l'any setzè, per cada mes adicional de cotització, compresos entre els mesos 1 i 248, el 0,19 per 100, i els que excedeixin el mes 248, el 0,18 per 100, sense que el percentatge aplicable a la base reguladora superi el 100 per 100, tret dels casos en què s'accedeixi a la pensió amb una edat superior a la que sigui aplicable. Perquè, en aquest últim cas i sempre que en complir la dita edat s'hagi reunit el període mínim de cotització de quinze anys, es reconeix a l'interessat un percentatge adicional consistent entre un 2 i un 4 per 100 per cada any complet transcorregut entre la data en què va complir l'edat esmentada i la del fet causant de la pensió, en funció del nombre d'anys cotitzats que s'acreditin. Els nous percentatges assenyalats en el paràgraf anterior s'apliquen a partir de l'1 de gener de 2027. Fins a la data esmentada, s'estableix el període transitori i gradual que conté l'apartat sis de l'article 4 d'aquesta Llei.

A l'article 5, la Llei no desconeix que hi pot haver situacions personals que influeixin en la decisió d'accedir a una pensió de jubilació i que, en una societat moderna, orientada cap a una legalitat al servei de les persones, els sistemes de seguretat social no s'han de limitar a imposar regles rígides que ignorin que la jubilació és un fet decisiu en la vida dels treballadors. En aquest àmbit, la Recomanació 12 del Pacte de Toledo considera i constata que la jubilació anticipada s'ha convertit, bàsicament, en una fórmula de regulació d'ocupació, per la qual cosa la seva formulació legal ha de canviar i reservar l'accés anticipat a la pensió de jubilació per als casos en què s'acreditin llargues carreres de cotització.

Per això, seguint els criteris recollits en l'Acord social i econòmic, s'estableixen dues fórmules addicionals d'anticipació de la pensió de jubilació amb coeficients reductors de la quantia: una, la que deriva del cessament no voluntari del treballador en la seva activitat, i l'altra, la que deriva del cessament voluntari. Per a les dues modalitats és necessari acreditar un període mínim de cotització de trenta-tres anys i, en els dos supòsits, la quantia de la pensió es veu minorada amb aplicació dels coeficients reductors que s'assenyalen a l'apartat u de l'article 5.

Respecte a la primera modalitat, vinculada a una extinció de la relació laboral no imputable al treballador, és necessari haver complert 61 anys d'edat, estar inscrit a l'oficina d'ocupació com a demandant d'ocupació durant un termini de, com a mínim, 6 mesos immediatament anteriors a la data de sol·licitud i que l'extinció laboral s'hagi produït per causes econòmiques conforme als articles 51 i 52 c) de l'Estatut dels treballadors o per mort, jubilació o incapacitat de l'empresari individual, com a conseqüència d'un procediment concursal o per violència de gènere. Respecte al segon supòsit de jubilació anticipada, vinculada al cessament voluntari, cal haver complert 63 anys d'edat i que la pensió resultant sigui superior a l'import de la pensió mínima que hauria correspost a l'interessat tenint en compte la seva situació familiar.

Finalment, l'article 5 manté la possibilitat de jubilació anticipada dels treballadors que tenien la condició de mutualista l'1 de gener de 1967, en els termes regulats en la legislació anterior a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

L'article 6 es refereix a la jubilació parcial, en la regulació de la qual s'incorporen dues modificacions. D'una part, es manté la possibilitat d'accés a la jubilació parcial sense la necessitat de formalitzar simultàniament un contracte de relleu per als qui hagin assolit l'edat legal de jubilació que, d'acord amb les modificacions que aquesta Llei porta a terme, queda situada entre els 65 i els 67 anys, segons els supòsits, i aplicada de manera gradual, en els termes assenyalats.

Per la seva banda, i en els casos en què la jubilació parcial necessita la formalització simultània d'un contracte de relleu, la Llei assenyalava que hi ha d'haver una correspondència

entre les bases de cotització del treballador rellevista i del jubilat parcial, de manera que la corresponent al treballador rellevista no pot ser inferior al 65 per cent de la base per la qual cotitzava el treballador que accedeix a la jubilació parcial.

A més, en relació amb la cotització durant el període de compatibilitat de la pensió de jubilació parcial amb el treball a temps parcial, i sense perjudici de la reducció de jornada, l'empresa i el treballador, d'acord amb l'Acord social i econòmic, han de cotitzar per la base de cotització que, si s'escau, hauria correspost si seguís treballant a jornada completa. Aquesta novetat en matèria de cotització s'aplica de manera gradual elevat les bases de cotització en un cinc per cent per cada any transcorregut des de l'inici de la vigència d'aquesta Llei, fins a l'aplicació completa a partir de l'1 de gener de l'any 2027.

A l'article 7 la Llei porta a terme una ampliació de la cobertura per accidents de treball i malalties, de manera que es generalitza la protecció per aquestes contingències, i passa a formar part de l'acció protectora de tots els règims que integren el sistema de Seguretat Social, si bé respecte als treballadors que siguin causa d'alta en qualsevol d'aquests règims a partir de l'1 de gener de 2013.

Com a conseqüència de les recomanacions de la Comissió del Pacte de Toledo, la Llei introdueix el denominat factor de sostenibilitat del sistema de seguretat social a l'article 8, de manera que, a partir de l'any 2027, els paràmetres fonamentals del sistema s'han de revisar per les diferències entre l'evolució de l'esperança de vida als 67 anys de la població l'any en què s'efectuï la revisió i l'esperança de vida als 67 anys el 2027. Les revisions esmentades s'han de fer cada cinc anys.

En matèria de beneficis per la cura de fills, l'article 9 afegeix una nova disposició addicional a la Llei general de la Seguretat Social, de conformitat amb la qual es computa com a període de cotització, a tots els efectes, el període d'interrupció de l'activitat laboral motivada pel naixement d'un fill o per adopció o acolliment d'un menor de 6 anys, quan la interrupció es produeixi en el període comprès entre l'inici del novè mes anterior al naixement o al tercer mes anterior a l'adopció o a l'acolliment i la finalització del sisè any posterior a aquesta situació. La durada d'aquest còmput com a període cotitzat als efectes esmentats és de 112 dies per cada fill o menor adoptat o acollit. Aquest període s'incrementa anualment, a partir de l'any 2013 i fins a l'any 2018, fins a un màxim de 270 dies per fill, sense que en cap cas pugui ser superior a la interrupció real de l'activitat laboral.

A més, aquest article introdueix una nova redacció a l'apartat u de l'article 180 de la Llei general de la Seguretat Social en virtut de la qual es consideren com a cotitzats als efectes de les prestacions de jubilació, incapacitat permanent, mort i supervivència, maternitat i paternitat els tres anys de què gaudeixin els treballadors per cura de fill en els supòsits de naixement, adopció o acolliment permanent o preadoptiu.

La disposició addicional primera de la Llei estableix que en les lleis de pressupostos generals de l'Estat per al 2012 i per als exercicis següents s'han d'incloure les previsions normatives necessàries per donar compliment a les recomanacions incloses en el Pacte de Toledo en relació amb la reformulació de les prestacions de mort i supervivència. Per la seva part, la disposició addicional segona, conforme als compromisos continguts en l'Acord social i econòmic, estableix que el Ministeri de Treball i Immigració, a partir de la publicació de la Llei, ha de reordenar les modalitats de convenis especials i fixar terminis de subscripció d'aquests. S'ordena així mateix al Govern la regulació reglamentària d'una nova modalitat de conveni especial per a les persones que, sense haver estat prèviament afiliades al sistema de la Seguretat Social, participin, de forma remunerada, en programes formatius sense quedar vinculats per una relació laboral.

La nova reformulació del Pacte de Toledo recomana ampliar la cobertura social a col·lectius que, en l'actualitat, n'estan exclosos, entre els quals hi ha les persones que efectuen determinats programes de recerca, sota la figura de becaris, finalitat que també es recull en l'Acord sobre la reforma i l'enfortiment del sistema públic de pensions. Per complir aquesta finalitat, la disposició addicional tercera es refereix a les persones que participen en programes de formació, finançats per organismes o entitats públics o privats que, vinculats a estudis universitaris o de formació professional, comportin contraprestació econòmica per als afectats. En aquests supòsits, es faculta el Govern perquè adopti les

disposicions oportunes a l'efecte d'incloure'ls a la Seguretat Social, sempre que, per raó de la realització dels programes esmentats, i conforme a les disposicions en vigor, no estiguessin obligats a estar donats d'alta en el règim de la Seguretat Social respectiu. A més, es fa possible la subscripció d'un conveni especial que possibiliti el còmput de cotitzacions pels períodes de formació realitzats amb anterioritat, fins a dos anys com a màxim.

La disposició addicional quarta ordena al Govern que, en el termini d'un any, presenti davant la Comissió no Permanent de Seguiment i Avaluació dels Acords del Pacte de Toledo un estudi, amb la valoració econòmica corresponent, en relació amb el contingut a què es refereix la Recomanació 5a del Pacte de Toledo relativa a l'adequació de les bases i períodes de cotització. S'encarrega, igualment al Govern, mitjançant la disposició addicional cinquena, que elabori un estudi amb propostes d'actuació en relació amb la Recomanació 17a del Pacte de Toledo, relativa a la protecció social de la dona, en especial sobre les mesures a adoptar per impulsar els mecanismes que incorporin els períodes d'atenció i cura dels fills o persones dependents com a elements a considerar en les carreres de cotització de les dones.

La disposició addicional sisena, per la seva part, modifica la regulació del conveni especial a subscriure en expedients de regulació d'ocupació, per adaptar-la a les noves edats de jubilació que preveu la Llei.

La disposició addicional setena acull un canvi institucional en l'organització gestora de la Seguretat Social, que s'emmarca en les orientacions de la Recomanació vuitena del Pacte de Toledo respecte de la relació existent entre l'eficàcia i la legitimitat dels mecanismes de protecció social també i una gestió que respongui adequadament, amb agilitat i de manera simplificada, a les demandes dels ciutadans. Per aquest motiu la Llei autoritza el Govern per crear l'Agència Estatal de l'Administració de la Seguretat Social, l'objecte de la qual és portar a terme, en nom i per compte de l'Estat, la gestió i altres actes d'aplicació efectiva del sistema de la Seguretat Social, així com les altres funcions que se li encomanin, que integren les funcions relatives a l'afiliació, cotització, recaptació, pagament i gestió de les prestacions econòmiques, llevat de les que corresponen a la cobertura de desocupació.

La constitució i entrada en funcionament de l'Agència Estatal de l'Administració de la Seguretat Social es produirà amb l'aprovació del seu Estatut per real decret acordat en Consell de Ministres i adoptat a proposta conjunta dels ministeris de Política Territorial i Administració Pública, d'Economia i Hisenda i de Treball i Immigració, prèvia negociació amb les organitzacions empresarials i sindicals més representatives.

La disposició addicional vuitena encarrega al Govern que, en el termini d'un any des de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» d'aquesta Llei, estudiï i avaluï els efectes i l'impacte que sobre el càlcul de les pensions tindran les noves regles d'integració de llacunes perquè, en funció dels resultats d'aquesta avaluació, es portin a terme les adaptacions, modificacions i canvis que siguin necessaris per corregir les distorsions que hagi evidenciat l'avaluació. En aquesta avaluació i possible adaptació posterior, s'ha d'abordar de manera específica la situació de les carreres de cotització en què tingui incidència la contractació a temps parcial i la de fixos discontinus.

El contingut de la resta de les disposicions addicionals s'emmarca dins d'algunes de les orientacions de la nova reformulació del Pacte de Toledo o dels compromisos recollits en l'Acord per a la reforma i enfortiment del sistema públic de pensions. En aquest sentit, la disposició addicional novena es dirigeix a l'adequació de les bases de cotització en el règim especial d'autònoms i relaciona la variació dels seus imports amb el que experimentin les bases mitjanes del règim general, mentre que l'addicional desena es remet als interlocutors socials perquè, juntament amb el Govern, examinin la relació entre les bases màximes de cotització i els salaris mitjans, a fi de mantenir el caràcter contributiu del sistema.

Conforme a l'Acord social i econòmic, a través de la disposició addicional onzena se situa en el marc del diàleg social l'estudi sobre la conveniència d'establir possibles escenaris de finançament complementari del nostre sistema de Seguretat Social en el mitjà i llarg termini, alhora que en l'addicional dotzena s'encarrega al Govern fer compatibles

els objectius de consolidació i estabilitat pressupostària amb els de ple finançament de les prestacions no contributives i universals a càrrec dels pressupostos de les administracions públiques.

Al seu torn, per portar a terme el que estableix la Recomanació quinzena del Pacte de Toledo i sobre la base del contingut, en aquest àmbit, de l'Acord social i econòmic, la disposició addicional tretzena encomana al Govern que reforci, des del vessant no contributiu, les pensions de les persones grans que viuen en unitats econòmiques unipersonals, sense fer distincions per raó de la contingència protegida.

Finalment, la disposició addicional catorzena té com a finalitat portar a l'ordenament jurídic de la Seguretat Social el que estableix l'Acord sobre la reforma i el reforçament del sistema públic de pensions, en relació amb la gestió portada a terme per les mútues d'accidents de treball i malalties professionals.

Atès que la quota de contingències professionals de Seguretat Social ja porta incorporat un element de capitalització (capitals cost) que preveu derives futures de la despesa i, per tant, la seva quantia s'ha d'ajustar als costos de les prestacions i de la seva gestió, i de la prevenció de la sinistralitat i altres riscos laborals per a cada sector d'activitat, durant el període de cinc anys a partir de la vigència de la Llei, s'ha de fer una avaluació anual dels costos de les prestacions derivades de contingències professionals. Així mateix, es preveu l'establiment de programes de gestió dels processos d'incapacitat temporal de molt escassa durada, o l'actualització dels òrgans directius de les entitats col·laboradores del sistema de la Seguretat Social esmentades.

La disposició addicional trentena té com a finalitat traslladar a la normativa de la Seguretat Social la Recomanació número 13 del Pacte de Toledo, en relació amb la necessitat de millora de l'acció protectora de la pensió de viduïtat en els beneficiaris de més de 65 anys en què aquesta pensió sigui la seva principal font d'ingressos. D'aquesta manera, tal com recomana el Pacte de Toledo s'incrementa el percentatge de la base reguladora, de l'actual 52% al 60% de manera gradual en vuit anys a partir de l'1 de gener de 2012, que s'utilitza per calcular la pensió de viduïtat. Al mateix temps es fa un manament al Govern per regular un mecanisme corrector que permeti una progressivitat més gran en la tributació en l'impost sobre la renda de les persones físiques fins a un import equivalent a la pensió mínima de viduïtat, en el cas de pensions de viduïtat que s'acumulin exclusivament amb rendes procedents del treball o altres pensions.

La disposició derogatòria única estableix una derogació genèrica respecte a les normes del mateix rang o inferior que s'oposin a aquesta Llei. Així mateix, es preveu la derogació de determinats preceptes del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, en el moment de constitució i entrada en funcionament de l'Agència Estatal de l'Administració de la Seguretat Social, així com el Reial decret 1194/1985, de 17 de juliol, regulador de la modalitat de jubilació especial als 64 anys, sense perjudici de les previsions que es deriven de la disposició final desena.

La disposició final primera modifica els apartats 6 i 7 del Text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, que regula la reducció de jornada i del salari dels treballadors perquè puguin accedir a la jubilació parcial i la formalització del contracte de relleu per ajustar la dita normativa a les previsions sobre jubilació parcial que estableix l'article 6 d'aquesta Llei.

Després d'establir, a través de les disposicions finals segona i tercera, respectivament, el títol competencial en què s'empara aquesta Llei i d'autoritzar el Govern i el ministre de Treball i Immigració per dictar-ne les disposicions de desplegament, mitjançant les disposicions finals quarta i cinquena es modifica el Text refós de la Llei general de la Seguretat Social amb l'objectiu, en la primera d'aquestes, que les dades de la Seguretat Social puguin ser cedides a tercers, i propiciar que la Intervenció General de la Seguretat Social pugui exercir millor les funcions que té assignades en matèria de control intern, mentre que, per mitjà de la segona, es dicten les regles sobre l'aplicació de la reforma que conté la Llei als diferents règims que conformen l'estructura del sistema de la Seguretat Social.

Finalment, la disposició final dotzena, d'una banda, determina l'entrada en vigor d'aquesta Llei i, de l'altra, conforme als continguts de l'Acord social i econòmic, manté l'aplicació de les normes reguladores de la jubilació, vigents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, a les persones la relació laboral de les quals s'hagi extingit abans de la publicació d'aquesta Llei, així com als qui vegin suspesa o extingida la seva relació laboral com a conseqüència de decisions adoptades en expedients de regulació d'ocupació o per mitjà de convenis col·lectius de qualsevol àmbit o acords col·lectius d'empresa, inclosos els supòsits d'extincions derivades de plans sectorials d'ordenació i reestructuració, com també per decisions adoptades en procediments concursals, aprovats o subscrits en tots els supòsits amb anterioritat a la data de publicació d'aquesta Llei, amb independència que l'extinció de la relació laboral s'hagi produït amb anterioritat o posterioritat a l'1 de gener de 2013.

Article 1. *Complements per a pensions inferiors a la mínima.*

S'introdueixen les modificacions següents al Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny:

U. Es fa una nova redacció de l'article 50, en els termes següents:

«Article 50. *Complements per a pensions inferiors a la mínima.*

1. Els beneficiaris de pensions del sistema de la Seguretat Social, en la modalitat contributiva, que no percebin rendiments del treball, del capital o d'activitats econòmiques i guanys patrimonials, d'acord amb el concepte establert per a aquestes rendes en l'impost sobre la renda de les persones físiques, o que, si en perceben, no excedeixin la quantia que estableixi anualment la llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent, tenen dret a percebre els complements necessaris per arribar a la quantia mínima de les pensions, sempre que resideixin en territori espanyol, en els termes que legalment o reglamentàriament es determinin.

Els complements per mínims són incompatibles amb la percepció pel pensionista dels rendiments indicats en el paràgraf anterior, quan la suma de totes les percepcions esmentades, exclosa la pensió que es complementarà, excedeixi el límit fixat en la llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent per a cada exercici.

Als efectes del reconeixement dels complements per mínims de les pensions contributives de la Seguretat Social, dels rendiments íntegres percebuts pel pensionista, i computats en els termes establerts a la legislació fiscal, se n'exclouen els següents:

- a) En els rendiments íntegres procedents del treball, les despeses deduïbles, d'acord amb la legislació fiscal.
- b) En els rendiments íntegres procedents d'activitats econòmiques, les despeses deduïbles, d'acord amb la legislació fiscal.
- c) En els rendiments íntegres procedents de béns immobles, les despeses deduïbles, d'acord amb la legislació fiscal.

2. L'import d'aquests complements en cap cas pot superar la quantia establerta en cada exercici per a les pensions de jubilació i invalidesa en la modalitat no contributiva. Quan hi hagi cònjuge a càrrec del pensionista, l'import d'aquests complements no pot excedir la quantia que correspondria a la pensió no contributiva per aplicació del que estableix l'apartat 1, 1r, de l'article 145 per a les unitats econòmiques en què concorren dos beneficiaris amb dret a pensió.

Quan la pensió d'orfandat s'incrementi en la quantia de la pensió de viduïtat, el límit de la quantia dels complements a mínims a què es refereix el paràgraf anterior només ha de quedar referit al de la pensió de viduïtat que genera l'increment de la pensió d'orfandat.

Els pensionistes de gran invalidesa que tinguin reconegut el complement destinat a remunerar la persona que l'atén no resulten afectats pels límits establerts en aquest apartat.»

Dos. S'introdueix una nova disposició addicional, la cinquanta-quatrena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional cinquanta-quatrena. *Complements a mínims per a pensions contributives.*

1. La limitació que preveu l'apartat 2 de l'article 50 respecte a la quantia dels complements necessaris per arribar a la quantia mínima de pensions no és aplicable en relació amb les pensions que hagin estat causades amb anterioritat a l'1 de gener de 2013.

2. Així mateix, el requisit de residència en territori espanyol a què fa referència l'apartat 1 de l'article 50 per tenir dret al complement per arribar a la quantia mínima de les pensions s'exigeix per a les pensions el fet causant de les quals es produeixi a partir del dia 1 de gener de 2013.»

Article 2. *Exempció parcial de l'obligació de cotitzar.*

S'introdueixen les modificacions següents al Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny:

U. Es fa una nova redacció de l'article 112 bis, en els termes següents:

«Article 112 bis. *Cotització amb 65 anys o més.*

1. Els empresaris i treballadors queden exempts de cotitzar a la Seguretat Social per contingències comunes, excepte per incapacitat temporal derivada d'aquestes, respecte dels treballadors per compte d'altri amb contractes de treball de caràcter indefinit, així com dels socis treballadors o de treball de les cooperatives, sempre que es trobin en algun d'aquests supòsits:

65 anys d'edat i 38 anys i 6 mesos de cotització.

67 anys d'edat i 37 anys de cotització.

En tots els casos esmentats, als efectes del còmput d'anys de cotització no es tenen en compte les parts proporcionals de pagues extraordinàries.

2. Si en complir l'edat corresponent a què es refereix l'apartat anterior el treballador no té cotitzats el nombre d'anys requerit en cada cas, l'exempció prevista en aquest article és aplicable a partir de la data en què s'acreditin els anys de cotització exigits per a cada supòsit.

3. Les exempcions que estableix aquest article no són aplicables a les cotitzacions relatives a treballadors que prestin els seus serveis a les administracions públiques o als organismes públics regulats en el títol III de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.»

Dos. Es fa una nova redacció de la disposició addicional trenta-dosena, en els termes següents:

«Disposició addicional trenta-dosena. *Exoneració de quotes respecte dels treballadors per compte propi amb 65 anys o més.*

1. Els treballadors per compte propi inclosos en el camp d'aplicació del règim especial de treballadors del mar i del règim especial de treballadors per compte propi o autònoms queden exempts de cotitzar a la Seguretat Social, excepte, si s'escau, per incapacitat temporal i per contingències professionals, sempre que es trobin en algun d'aquests supòsits:

65 anys d'edat i 38 anys i 6 mesos de cotització.

67 anys d'edat i 37 anys de cotització.

En tots els casos esmentats, als efectes del còmput d'anys de cotització no es tenen en compte les parts proporcionals de pagues extraordinàries.

2. Si en complir l'edat corresponent a què es refereix l'apartat anterior el treballador no té cotitzats el nombre d'anys requerit en cada cas, l'exempció prevista en aquest article és aplicable a partir de la data en què s'acreditin els anys de cotització exigits per a cada supòsit.

3. Pels períodes d'activitat en què el treballador no hagi efectuat cotitzacions, en els termes que preveu l'apartat 1, a l'efecte de determinar la base reguladora de les prestacions excloses de cotització, les bases de cotització corresponents a les mensualitats de cada exercici econòmic exemptes de cotització són equivalents al resultat d'incrementar la mitjana de les bases de cotització de l'any natural immediatament anterior en el percentatge de variació mitjana coneguda de l'índex de preus de consum en l'últim any indicat, sense que les bases calculades així puguin ser inferiors a les quanties de les bases mínimes o úniques de cotització fixades anualment a la llei de pressupostos generals de l'Estat per als treballadors per compte propi inclosos en els règims especials de la Seguretat Social a què es refereix l'apartat anterior.»

Tres. S'introdueix una nova disposició addicional, la cinquanta-cinquena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional cinquanta-cinquena. *Còmput als efectes de pensió de jubilació de períodes amb exoneració de quotes de treballadors amb 65 anys o més.*

Respecte als treballadors que hagin donat ocasió a les exempcions de l'obligació de cotitzar previstes a l'article 112 bis i a la disposició addicional trenta-dosena amb anterioritat a l'1 de gener de 2013 i que accedeixin al dret a la pensió de jubilació amb posterioritat a la data esmentada, el període durant el qual s'hagin estès aquestes exempcions es considera com a cotitzat als efectes del càlcul de la pensió corresponent.»

Article 3. *Incapacitat permanent.*

S'introdueixen les modificacions següents al Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny:

U. Es fa una nova redacció de la lletra b) de l'apartat 1 i de l'apartat 4 de l'article 140, en els termes següents:

«b) Al resultat obtingut per raó del que estableix la norma anterior se li ha d'aplicar el percentatge que correspongui en funció dels anys de cotització, segons l'escala que preveu l'apartat 1 de l'article 163, i a aquest efecte es consideren com a cotitzats els anys que li restin a l'interessat, en la data del fet causant, per complir l'edat ordinària de jubilació vigent en cada moment. En el cas que no s'arribi a 15 anys de cotització, el percentatge aplicable és del 50 per 100.

L'import resultant constitueix la base reguladora a la qual, per obtenir la quantia de la pensió que correspongui, s'ha d'aplicar el percentatge previst per al grau d'incapacitat reconegut.»

«4. Si en el període que s'ha de prendre per calcular la base reguladora apareixen períodes durant els quals no hi ha hagut l'obligació de cotitzar, les llacunes esmentades s'han d'integrar d'acord amb les regles següents:

Primera. Si durant els trenta-sis mesos previs al període que s'ha de prendre per calcular la base reguladora hi ha mensualitats amb cotitzacions, cada una de les bases de cotització corresponents dóna dret, en la quantia actualitzada, a la

integració d'una mensualitat amb llacuna de cotització i fins a un màxim de vint-i-quatre, a partir de la mensualitat més pròxima al fet causant de la pensió, en els termes i les condicions que s'estableixin reglamentàriament.

En cap cas la integració pot ser inferior al 100 per 100 de la base mínima vigent en la data corresponent a la mensualitat que és objecte d'integració.

Segona. Les vint-i-quatre mensualitats amb llacunes més pròximes al període a què es refereix la regla anterior s'han d'integrar amb el 100 per 100 de la base mínima vigent en la data corresponent a la mensualitat que és objecte d'integració.

Tercera. La resta de les mensualitats amb llacunes de cotització s'han d'integrar amb el 50 per 100 de la base mínima vigent en la data corresponent a la mensualitat que és objecte d'integració.

En els supòsits en què en algun dels mesos que s'ha de tenir en compte per a la determinació de la base reguladora, l'obligació de cotitzar existeixi només durant una part d'aquest, és procedent la integració assenyalada en els paràgrafs anteriors, per la part del mes en què no hi hagi obligació de cotitzar, sempre que la base de cotització relativa al primer període no arribi a la quantia mensual que correspongui segons la regla d'integració que resulti aplicable en cada cas. En aquest supòsit, la integració arriba fins a aquesta última quantia.»

Dos. El primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 141 queda redactat en els termes següents:

«1. En cas d'incapacitat permanent total per a la professió que exercia l'interessat o del grup professional en què estava enquadrada aquella, la pensió vitalícia corresponent és compatible amb el salari que pugui percebre el treballador a la mateixa empresa o en una altra de diferent, sempre que les funcions no coincideixin amb les que van donar lloc a la incapacitat permanent total.»

Tres. S'afegeix un apartat 3 a l'article 141, amb la redacció següent:

«3. El gaudi de la pensió d'incapacitat permanent absoluta i de gran invalidesa a partir de l'edat d'accés a la pensió de jubilació és incompatible amb l'exercici d'una feina pel pensionista, per compte propi o per compte d'altri, que determini la seva inclusió en algun dels règims del sistema de la Seguretat Social, en els mateixos termes i condicions que els regulats per a la pensió de jubilació en la modalitat contributiva a l'apartat 1 de l'article 165 d'aquesta Llei.»

Quatre. S'afegeix una disposició addicional, la cinquanta-sisena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional cinquanta-sisena. *Lesions permanents no invalidants.*

El Ministeri de Treball i Immigració ha d'actualitzar els imports, segons barem, de les lesions permanents no invalidants, derivades de contingències professionals, reconegudes per la Seguretat Social.»

Article 4. *Jubilació.*

S'introdueixen les modificacions següents al Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny:

U. Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 161, en els termes següents:

«1. Tenen dret a la pensió de jubilació, en la modalitat contributiva, les persones incloses en aquest règim general que, a més de la general exigida a l'apartat 1 de l'article 124, reuneixin les condicions següents:

a) Haver complert 67 anys d'edat, o 65 anys quan s'acreditin 38 anys i 6 mesos de cotització, sense que es tingui en compte la part proporcional corresponent a les pagues extraordinàries.

Per al còmput dels anys i mesos de cotització s'han de prendre anys i mesos complets, sense que se n'equiparin a un any o un mes les fraccions.

b) Tenir cobert un període mínim de cotització de 15 anys, dels quals almenys 2 han d'estar compresos dins els 15 anys immediatament anteriors al moment de causar el dret. Als efectes del còmput dels anys cotitzats no es té en compte la part proporcional corresponent per pagues extraordinàries.

En els supòsits en què s'accedeixi a la pensió de jubilació des d'una situació d'alta o assimilada a l'alta, sense obligació de cotitzar, el període de 2 anys a què es refereix el paràgraf anterior ha d'estar comprès dins els 15 anys anteriors a la data en què va cessar l'obligació de cotitzar.

En els casos a què es refereix el paràgraf anterior, i respecte de la determinació de la base reguladora de la pensió, s'ha d'aplicar el que estableix l'apartat 1 de l'article 162.»

Dos. S'incorpora una nova disposició transitòria, la vintena, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria vintena. *Aplicació gradual de l'edat de jubilació i dels anys de cotització.*

Les edats de jubilació i el període de cotització a què es refereix la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 161 s'han d'aplicar de manera gradual, en els termes que resulten del quadre següent:

Any	Períodes cotitzats	Edat exigida
2013	35 anys i 3 mesos o més.	65 anys.
	Menys de 35 anys i 3 mesos.	65 anys i 1 mes.
2014	35 anys i 6 mesos o més.	65 anys.
	Menys de 35 anys i 6 mesos.	65 anys i 2 mesos.
2015	35 anys i 9 mesos o més.	65 anys.
	Menys de 35 anys i 9 mesos.	65 anys i 3 mesos.
2016	36 o més anys.	65 anys.
	Menys de 36 anys.	65 anys i 4 mesos.
2017	36 anys i 3 mesos o més.	65 anys.
	Menys de 36 anys i 3 mesos.	65 anys i 5 mesos.
2018	36 anys i 6 mesos o més.	65 anys.
	Menys de 36 anys i 6 mesos.	65 anys i 6 mesos.
2019	36 anys i 9 mesos o més.	65 anys.
	Menys de 36 anys i 9 mesos.	65 anys i 8 mesos.
2020	37 o més anys.	65 anys.
	Menys de 37 anys.	65 anys i 10 mesos.
2021	37 anys i 3 mesos o més.	65 anys.
	Menys de 37 anys i 3 mesos.	66 anys.
2022	37 anys i 6 mesos o més.	65 anys.
	Menys de 37 anys i 6 mesos.	66 anys i 2 mesos.
2023	37 anys i 9 mesos o més.	65 anys.
	Menys de 37 anys i 9 mesos.	66 anys i 4 mesos.
2024	38 o més anys.	65 anys.
	Menys de 38 anys.	66 anys i 6 mesos.
2025	38 anys i 3 mesos o més.	65 anys.
	Menys de 38 anys i 3 mesos.	66 anys i 8 mesos.
2026	38 anys i 3 mesos o més.	65 anys.
	Menys de 38 anys i 3 mesos.	66 anys i 10 mesos.
A partir de l'any 2027	38 anys i 6 mesos o més.	65 anys.
	Menys de 38 anys i 6 mesos.	67 anys.

Tres. Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 162, en els termes següents:

«1. La base reguladora de la pensió de jubilació, en la modalitat contributiva, és el quocient que resulti de dividir per 350 les bases de cotització del beneficiari durant els 300 mesos immediatament anteriors al mes previ al del fet causant.

1.1 El còmput de les bases a què es refereix el paràgraf anterior s'ha de fer conforme a les regles següents, de les quals és expressió matemàtica la fórmula que figura al final d'aquest apartat.

1a Les bases corresponents als 24 mesos anteriors al mes previ al del fet causant s'han de computar en el seu valor nominal.

2a Les altres bases de cotització s'han d'actualitzar d'acord amb l'evolució que hagi experimentat l'índex de preus de consum des del mes a què corresponguin aquelles, fins al mes immediatament anterior a aquell en què s'iniciï el període a què es refereix la regla anterior.

$$B_r = \frac{\sum_{i=1}^{24} B_i + \sum_{i=25}^{300} B_i \frac{I_{25}}{I_i}}{350}$$

En què:

B_r = base reguladora

B_i = base de cotització del mes i -èsim anterior al mes previ al del fet causant.

I_i = índex general de preus de consum del mes i -èsim anterior al mes previ al del fet causant

En què $i = 1, 2, \dots, 300$

1.2 Si en el període que s'ha de prendre per calcular la base reguladora apareixen períodes durant els quals no hi ha hagut l'obligació de cotitzar, les llacunes esmentades s'han d'integrar d'acord amb les regles següents:

1a Si durant els trenta-sis mesos previs al període que s'ha de prendre per calcular la base reguladora hi ha mensualitats amb cotitzacions, cada una de les bases de cotització corresponents dóna dret, en la quantia actualitzada, a la integració d'una mensualitat amb llacuna de cotització i fins a un màxim de vint-i-quatre, a partir de la mensualitat més pròxima al fet causant de la pensió, en els termes i les condicions que s'estableixin reglamentàriament.

En cap cas la integració pot ser inferior al 100 per 100 de la base mínima vigent en la data corresponent a la mensualitat que és objecte d'integració.

2a Les vint-i-quatre mensualitats amb llacunes més pròximes al període a què es refereix la regla anterior s'han d'integrar amb el 100 per 100 de la base mínima vigent en la data corresponent a la mensualitat que és objecte d'integració.

3a La resta de les mensualitats amb llacunes de cotització s'han d'integrar amb el 50 per 100 de la base mínima vigent en la data corresponent a la mensualitat que és objecte d'integració.

En els supòsits en què en algun dels mesos que s'ha de tenir en compte per a la determinació de la base reguladora, l'obligació de cotitzar existeixi només durant una part d'aquest, és procedent la integració assenyalada en els paràgrafs anteriors, per la part del mes en què no hi hagi obligació de cotitzar, sempre que la base de cotització relativa al primer període no arribi a la quantia mensual que correspongui segons la regla d'integració que resulti aplicable en cada cas. En aquest supòsit, la integració arriba fins a aquesta última quantia.»

Quatre. Es fa una nova redacció de la disposició transitòria cinquena, en els termes següents:

«Disposició transitòria cinquena. *Normes transitòries sobre base reguladora de la pensió de jubilació.*

1. El que preveu l'apartat 1 de l'article 162 d'aquesta Llei s'ha d'aplicar de forma gradual de la manera següent:

A partir de l'1 de gener de 2013, la base reguladora de la pensió de jubilació és el resultat de dividir per 224 les bases de cotització durant els 192 mesos immediatament anteriors al mes previ al del fet causant.

A partir de l'1 de gener de 2014, la base reguladora de la pensió de jubilació és el resultat de dividir per 238 les bases de cotització durant els 204 mesos immediatament anteriors al mes previ al del fet causant.

A partir de l'1 de gener de 2015, la base reguladora de la pensió de jubilació és el resultat de dividir per 252 les bases de cotització durant els 216 mesos immediatament anteriors al mes previ al del fet causant.

A partir de l'1 de gener de 2016, la base reguladora de la pensió de jubilació és el resultat de dividir per 266 les bases de cotització durant els 228 mesos immediatament anteriors al mes previ al del fet causant.

A partir de l'1 de gener de 2017, la base reguladora de la pensió de jubilació és el resultat de dividir per 280 les bases de cotització durant els 240 mesos immediatament anteriors al mes previ al del fet causant.

A partir de l'1 de gener de 2018, la base reguladora de la pensió de jubilació és el resultat de dividir per 294 les bases de cotització durant els 252 mesos immediatament anteriors al mes previ al del fet causant.

A partir de l'1 de gener de 2019, la base reguladora de la pensió de jubilació és el resultat de dividir per 308 les bases de cotització durant els 264 mesos immediatament anteriors al mes previ al del fet causant.

A partir de l'1 de gener de 2020, la base reguladora de la pensió de jubilació és el resultat de dividir per 322 les bases de cotització durant els 276 mesos immediatament anteriors al mes previ al del fet causant.

A partir de l'1 de gener de 2021, la base reguladora de la pensió de jubilació és el resultat de dividir per 336 les bases de cotització durant els 288 mesos immediatament anteriors al mes previ al del fet causant.

A partir de l'1 de gener de 2022, la base reguladora de la pensió de jubilació s'ha de calcular aplicant, íntegrament, el que estableix l'apartat 1 de l'article 162.

2. Des de l'1 de gener de 2013 fins al 31 de desembre de 2016, per als qui hagin cessat en el treball per una causa no imputable a la seva lliure voluntat, per les causes i els supòsits que preveu l'article 208.1.1 i, a partir del compliment dels 55 anys d'edat i almenys durant vint-i-quatre mesos, hagin experimentat una reducció de les bases de cotització respecte de l'acreditada abans de l'extinció de la relació laboral, la base reguladora és el resultat de dividir per 280 les bases de cotització durant els 240 mesos immediatament anteriors al mes previ al del fet causant, sempre que resulti més favorable que la que els hauria correspost d'acord amb el que estableix l'apartat anterior.

3. Des de l'1 de gener de 2017 fins al 31 de desembre de 2021, per als qui hagin cessat en el treball per una causa no imputable a la seva lliure voluntat, per les causes i els supòsits que preveu l'article 208.1.1 i, a partir del compliment dels 55 anys d'edat i almenys durant vint-i-quatre mesos, hagin experimentat una reducció de les bases de cotització respecte de l'acreditada abans de l'extinció de la relació laboral, la base reguladora és la que estableix l'apartat 1 de l'article 162, sempre que resulti més favorable que la que els hauria correspost d'acord amb el que estableix l'apartat 1.

4. La determinació de la base reguladora de la pensió, en els termes regulats en els apartats 2 i 3, resulta de l'aplicació als treballadors per compte propi o autònoms respecte als quals hagi transcorregut un any des de la data en què s'hagi esgotat la prestació per cessament d'activitat, regulada a la Llei 32/2010, de 5 d'agost, per la qual s'estableix un sistema específic de protecció per cessament d'activitat dels treballadors autònoms, sempre que el cessament es produeixi a partir del compliment dels 55 anys d'edat.»

Cinc. Es fa una nova redacció de l'article 163, en els termes següents:

«Article 163. *Quantia de la pensió.*

1. La quantia de la pensió de jubilació, en la modalitat contributiva, es determina aplicant a la base reguladora, calculada conforme al que disposa l'article precedent, els percentatges següents:

1r Pels primers 15 anys cotitzats: el 50 per 100.

2n A partir de l'any setzè, per cada mes adicional de cotització, compresos entre els mesos 1 i 248, s'ha d'afegir el 0,19 per 100, i pels que excedeixin el mes 248, s'ha d'afegir el 0,18 per 100, sense que el percentatge aplicable a la base reguladora superi el 100 per 100, excepte en el supòsit a què es refereix l'apartat següent.

2. Quan s'accedeixi a la pensió de jubilació a una edat superior a la que resulti de l'aplicació en cada cas del que estableix la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 161, sempre que en complir aquesta edat s'hagi reunit el període mínim de cotització establert a la lletra b) del dit apartat, s'ha de reconèixer a l'interessat un percentatge adicional per cada any complet cotitzat entre la data en què va complir l'edat esmentada i la del fet causant de la pensió, la quantia del qual està en funció dels anys de cotització acreditats en la primera de les dates indicades, segons l'escala següent:

- Fins a 25 anys cotitzats, el 2 per 100.
- Entre 25 i 37 anys cotitzats, el 2,75 per 100.
- A partir de 37 anys cotitzats, el 4 per 100.

El percentatge adicional obtingut segons el que estableix el paràgraf anterior s'ha de sumar al que amb caràcter general correspongui a l'interessat d'acord amb l'apartat 1, i el percentatge resultant s'ha d'aplicar a la respectiva base reguladora a l'efecte de determinar la quantia de la pensió, que no pot ser superior en cap cas al límit que estableix l'article 47.

En el supòsit que la quantia de la pensió reconeguda arribi al límit indicat sense aplicar el percentatge adicional o aplicant-lo només parcialment, l'interessat té dret, a més a més, a percebre anualment una quantitat l'import de la qual s'obté aplicant a l'import de l'esmentat límit vigent en cada moment el percentatge adicional no utilitzat per determinar la quantia de la pensió, arrodonit a la unitat més pròxima per excés. Aquesta quantitat es merita per mesos vençuts i s'abona en 14 pagues, sense que la suma del seu import i el de la pensió o pensions que tingui reconegudes l'interessat, en còmput anual, pugui superar la quantia del límit màxim de la base de cotització vigent en cada moment, també en còmput anual.

El benefici establert en aquest apartat no és aplicable en els supòsits de jubilació parcial, ni de la jubilació flexible a què es refereix el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 165.

3. Quan per determinar la quantia d'una pensió de jubilació s'hagin d'aplicar coeficients reductors per edat en el moment del fet causant, aquells s'han d'aplicar sobre l'import de la pensió resultant d'aplicar a la base reguladora el percentatge que correspongui per mesos de cotització. Una vegada aplicats aquests coeficients

reductors, l'import resultant de la pensió no pot ser superior a la quantia resultant de reduir el límit màxim de pensió en un 0,25 per 100 per cada trimestre o fracció de trimestre d'anticipació.»

Sis. S'incorpora una nova disposició transitòria, la vint-i-unena, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria vint-i-unena. *Aplicació dels percentatges a atribuir als anys cotitzats per a la pensió de jubilació.*

Els percentatges a què es refereix el número 2n de l'apartat 1 de l'article 163 s'han de substituir pels següents:

Durant els anys 2013 a 2019.	Per cada mes adicional de cotització entre els mesos 1 i 163, el 0,21 per 100 i pels 83 mesos següents, el 0,19 per 100.
Durant els anys 2020 a 2022.	Per cada mes adicional de cotització entre els mesos 1 i 106, el 0,21 per 100 i pels 146 mesos següents, el 0,19 per 100.
Durant els anys 2023 a 2026.	Per cada mes adicional de cotització entre els mesos 1 i 49, el 0,21 per 100 i pels 209 mesos següents, el 0,19 per 100.
A partir de l'any 2027.	Per cada mes adicional de cotització entre els mesos 1 i 248, el 0,19 per 100 i pels 16 mesos següents, el 0,18 per 100.

Set. S'incorpora una nova disposició adicional, la cinquanta-setena, amb la redacció següent:

«Disposició adicional cinquanta-setena. *Acomodació de les referències a l'edat mínima de jubilació.*

Les referències a l'edat mínima o a la de 65 anys que contenen els articles 112 bis, 161 bis 1 i 2, 166.1 i 2.f) i la disposició adicional trenta-dosena s'entenen efectuades a l'edat que en cada cas resulti de l'aplicació del que estableix la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 161.»

Article 5. *Jubilació anticipada.*

S'introdueixen les modificacions següents al Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny:

U. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 161 bis, en els termes següents:

«2. S'estableixen dues modalitats d'accés a la jubilació anticipada, la que deriva del cessament en el treball per una causa no imputable al treballador i la que deriva de la voluntat de l'interessat, per a les quals s'exigeixen els requisits següents:

A) Respecte de la derivada del cessament en el treball per una causa no imputable a la lliure voluntat del treballador.

a) Tenir complerts els 61 anys d'edat, sense que a aquests efectes siguin aplicables els coeficients reductors a què es refereix l'apartat anterior.

b) Estar inscrits a les oficines d'ocupació com a demandants d'ocupació durant un termini de, com a mínim, 6 mesos immediatament anteriors a la data de la sol·licitud de la jubilació.

c) Acreditar un període mínim de cotització efectiva de 33 anys, sense que, a aquests efectes, es tingui en compte la part proporcional per pagues extraordinàries. Exclusivament a aquests efectes, es computa com a cotitzat a la Seguretat Social el

període de prestació del servei militar obligatori o de la prestació social substitutòria, amb el límit màxim d'un any.

d) Que el cessament en el treball s'hagi produït com a conseqüència d'una situació de crisi o tancament de l'empresa que impedeixi objectivament la continuïtat de la relació laboral. A aquests efectes, les causes d'extinció del contracte de treball que poden donar dret a l'accés a aquesta modalitat de jubilació anticipada són les següents:

a. L'acomiadament col·lectiu per causes econòmiques autoritzat per l'autoritat laboral, conforme a l'article 51 de l'Estatut dels treballadors.

b. L'acomiadament objectiu per causes econòmiques, conforme a l'article 52.c) de l'Estatut dels treballadors.

c. L'extinció del contracte per resolució judicial, conforme a l'article 64 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

d. La mort, jubilació o incapacitat de l'empresari individual, sense perjudici del que disposa l'article 44 de l'Estatut dels treballadors, o l'extinció de la personalitat jurídica del contractant.

e. L'extinció del contracte de treball motivada per l'existència de força major.

L'extinció de la relació laboral de la dona treballadora com a conseqüència de ser víctima de la violència de gènere dóna accés a aquesta modalitat de jubilació anticipada.

En els casos d'accés a la jubilació anticipada a què es refereix aquest apartat A), la pensió és objecte de reducció mitjançant l'aplicació, per cada trimestre o fracció de trimestre que, en el moment del fet causant, li falti al treballador per complir l'edat legal de jubilació que en cada cas resulti de l'aplicació del que estableix la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 161, d'un coeficient de l'1,875 per 100 per trimestre per als treballadors amb menys de 38 anys i 6 mesos cotitzats, i de l'1,625 per 100 per trimestre per als treballadors amb 38 anys i 6 mesos cotitzats o més.

A l'efecte de determinar l'edat legal de jubilació esmentada s'han de considerar cotitzats els anys que li restin a l'interessat des de la data del fet causant fins al compliment de l'edat que li correspongui.

Per al còmput dels períodes de cotització s'han de prendre períodes complets, sense que se n'equipari a un període la fracció.

B) Respecte de l'accés anticipat a la jubilació per voluntat de l'interessat:

a) Tenir complerts els 63 anys d'edat, sense que a aquests efectes siguin aplicables els coeficients reductors a què es refereix l'apartat anterior.

b) Acreditar un període mínim de cotització efectiva de 33 anys, sense que, a aquests efectes, es tingui en compte la part proporcional per pagues extraordinàries. Exclusivament a aquests efectes, es computa com a cotitzat a la Seguretat Social el període de prestació del servei militar obligatori o de la prestació social substitutòria, amb el límit màxim d'un any.

c) Una vegada acreditats els requisits generals i específics d'aquesta modalitat de jubilació, l'import de la pensió ha de resultar superior a la quantia de la pensió mínima que correspondria a l'interessat per la seva situació familiar en complir els 65 anys d'edat. En cas contrari, no es pot accedir a aquesta fórmula de jubilació anticipada.

En els casos d'accés a la jubilació anticipada a què es refereix aquest apartat B), la pensió és objecte de reducció mitjançant l'aplicació, per cada trimestre o fracció de trimestre que, en el moment del fet causant, li falti al treballador per complir l'edat legal de jubilació que en cada cas resulti de l'aplicació del que estableix la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 161, d'un coeficient de l'1,875 per 100 per trimestre per als treballadors amb menys de 38 anys i 6 mesos cotitzats, i de l'1,625 per 100 per trimestre per als treballadors amb 38 anys i 6 mesos cotitzats o més.

A l'efecte de determinar l'edat legal de jubilació esmentada s'han de considerar cotitzats els anys que li restin a l'interessat des de la data del fet causant fins al compliment de l'edat que li correspongui.

Per al còmput dels períodes de cotització s'han de prendre períodes complets, sense que se n'equipari a un període la fracció.»

Dos. Es fa una nova redacció del paràgraf primer de la norma segona, apartat 1, de la disposició transitòria tercera, en els termes següents:

«2a) Els qui tenien la condició de mutualista l'1 de gener de 1967 poden causar el dret a la pensió de jubilació a partir dels 60 anys. En aquest cas, la quantia de la pensió es redueix en un 8 per 100 per cada any o fracció d'any que, en el moment del fet causant, li falti al treballador per complir l'edat de 65 anys.»

Article 6. *Jubilació parcial.*

S'introdueixen les modificacions següents al Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny:

U. Es fa una nova redacció de l'apartat 1 i de les lletres e) i f) de l'apartat 2 i s'afegeix una nova lletra g) a l'esmentat apartat 2 de l'article 166, en els termes següents:

«1. Els treballadors que hagin complert l'edat a què es refereix la lletra a), apartat 1, de l'article 161 i reuneixin els requisits per causar dret a la pensió de jubilació, sempre que es produeixi una reducció de la seva jornada de treball compresa entre un mínim d'un 25 per 100 i un màxim d'un 75 per 100, poden accedir a la jubilació parcial sense necessitat de la formalització simultània d'un contracte de relleu. Els percentatges indicats s'entenen referits a la jornada d'un treballador a temps complet comparable.»

«e) Que hi hagi una correspondència entre les bases de cotització del treballador rellevista i del jubilat parcial, de manera que la corresponent al treballador rellevista no pot ser inferior al 65 per 100 de la mitjana de les bases de cotització corresponents als sis últims mesos del període de base reguladora de la pensió de jubilació parcial.»

«f) Els contractes de relleu que s'estableixin com a conseqüència d'una jubilació parcial han de tenir, com a mínim, una durada igual al temps que li falti al treballador substituït per arribar a l'edat a què es refereix la lletra a), apartat 1, de l'article 161.»

«g) Sense perjudici de la reducció de jornada a què es refereix la lletra c), durant el període de gaudi de la jubilació parcial, empresa i treballador han de cotitzar per la base de cotització que, si s'escau, hauria correspost si aquest seguís treballant a jornada completa.»

Dos. S'afegeix un paràgraf segon a la lletra d), apartat 2, de l'article 166 del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«En el supòsit de persones amb discapacitat o trastorn mental, el període de cotització exigít és de 25 anys».

Tres. S'afegeix una nova disposició transitòria, la vint-i-dosena, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria vint-i-dosena. *Normes transitòries sobre jubilació parcial.*

1. L'exigència del requisit de l'edat a què es refereixen l'apartat 1 i la lletra f) de l'apartat 2 de l'article 166 s'ha d'aplicar de manera gradual, conforme al que preveu la disposició transitòria vintena d'aquesta Llei.

2. La base de cotització durant la jubilació parcial a què es refereix la lletra g) de l'apartat 2 de l'article 166 s'ha d'aplicar de manera gradual conforme als percentatges calculats sobre la base de cotització a jornada completa d'acord amb l'escala següent:

- a) Durant l'any 2013, la base de cotització ha de ser equivalent al 30 per 100 de la base de cotització que hauria correspost a jornada completa.
- b) Per cada any transcorregut a partir de l'any 2014 s'ha d'incrementar un 5 per 100 més fins a arribar al 100 per 100 de la base de cotització que li hauria correspost a jornada completa.

En cap cas el percentatge de base de cotització fixat per a cada exercici a l'escala anterior pot resultar inferior al percentatge d'activitat laboral efectivament realitzada.»

Article 7. *Ampliació de la cobertura per accidents de treball i malalties professionals.*

S'introdueix una nova disposició addicional, la cinquanta-vuitena, al Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«Disposició addicional cinquanta-vuitena. *Ampliació de la cobertura per accidents de treball i malalties professionals.*

Amb efectes d'1 de gener de 2013, la protecció davant les contingències d'accidents de treball i malalties professionals forma part de l'acció protectora obligatòria de tots els règims que integren el sistema de la Seguretat Social respecte als treballadors que siguin alta en qualsevol d'aquests a partir de la data indicada.

Aquesta protecció obligatòria davant les contingències d'accidents de treball i malalties professionals es pot desenvolupar en règim de col·laboració amb la Seguretat Social, en els termes que s'estableixin reglamentàriament, en el cas de socis de cooperatives compresos en el règim especial dels treballadors per compte propi o autònoms, sempre que aquestes cooperatives disposin d'un sistema intercooperatiu de prestacions socials, complementari al sistema públic, que cobreixi aquestes contingències i que el sistema intercooperatiu disposi, amb anterioritat a l'1.1.2013, de l'autorització de la Seguretat Social per col·laborar en la gestió de la prestació econòmica d'incapacitat temporal».

Article 8. *Factor de sostenibilitat del sistema de la Seguretat Social.*

S'introdueix una nova disposició addicional, la cinquanta-novena, al Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«Disposició addicional cinquanta-novena. *Factor de sostenibilitat del sistema de la Seguretat Social.*

Amb l'objectiu de mantenir la proporcionalitat entre les contribucions al sistema i les prestacions que se n'esperen i garantir-ne la sostenibilitat, a partir de l'any 2027 els paràmetres fonamentals del sistema s'han de revisar per les diferències entre l'evolució de l'esperança de vida als 67 anys de la població l'any en què s'efectuï la revisió i l'esperança de vida als 67 anys el 2027. Les revisions s'han d'efectuar cada 5 anys, utilitzant a aquest fi les previsions realitzades pels organismes oficials competents.»

Article 9. *Beneficis per cura de fills.*

S'introdueixen les modificacions següents al Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny:

U. S'introdueix una nova disposició addicional, la seixantena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional seixantena. *Beneficis per cura de fills o menors.*

1. Sense perjudici del que disposa la disposició addicional quaranta-quatrena, en qualsevol règim de Seguretat Social i a tots els efectes excepte per al compliment del període mínim de cotització exigida, es computa com a període cotitzat aquell d'interrupció de la cotització, derivat de l'extinció de la relació laboral o de la finalització del cobrament de prestacions de desocupació produïdes entre els nou mesos anteriors al naixement, o els tres mesos anteriors a l'adopció o acolliment permanent, i la finalització del sisè any posterior a aquesta situació. La durada d'aquest còmput com a període cotitzat és de 112 dies per cada fill o menor adoptat o acollit. El període esmentat s'incrementa anualment, a partir de l'any 2013 i fins a l'any 2018, fins a assolir el màxim de 270 dies per fill l'any 2019, sense que en cap cas pugui ser superior a la interrupció real de la cotització. Aquest benefici únicament es reconeix a un dels progenitors. En cas de controvèrsia entre ells s'atorga el dret a la mare.

Sense perjudici del que preveu el paràgraf anterior, exclusivament a l'efecte de determinar l'edat d'accés a la jubilació que preveu la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 161, i a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, la durada del còmput com a període cotitzat és d'un màxim de 270 dies cotitzats per cada fill o menor adoptat o acollit.

2. En funció de les possibilitats econòmiques del sistema de la Seguretat Social, es poden adoptar les disposicions necessàries perquè el còmput, com a cotització efectiva, del període de cura per fill o menor, en els termes que conté el paràgraf primer de l'apartat anterior, s'anticipi abans del 2018, en els supòsits de famílies nombroses.

3. En tot cas, l'aplicació dels beneficis establerts en aquesta disposició no pot donar lloc al fet que el període de cura de fill o menor, considerat com a període cotitzat, superi els cinc anys per beneficiari. Aquesta limitació s'ha d'aplicar, de la mateixa manera, quan els beneficis esmentats concorrin amb els que preveu l'article 180.1 d'aquesta Llei.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 180 de la Llei general de la Seguretat Social, en els termes següents:

«1. Els tres anys de període d'excedència de què gaudeixin els treballadors, d'acord amb l'article 46.3 de la Llei de l'Estatut dels treballadors, per raó de la cura de cada fill o menor acollit, en els supòsits d'acolliment familiar permanent o preadoptiu, encara que aquests siguin provisionals, tenen la consideració de període de cotització efectiva als efectes de les prestacions corresponents de la Seguretat Social per jubilació, incapacitat permanent, mort i supervivència, maternitat i paternitat.»

Disposició addicional primera. *Pensió d'orfandat.*

U. Es fa una nova redacció dels apartats 1 i 2 de l'article 175 del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«1. Tenen dret a la pensió d'orfandat, en règim d'igualtat, cada un dels fills del causant, sigui quina sigui la naturalesa de la seva filiació, sempre que, en morir el causant, siguin menors de vint-i-un anys o estiguin incapacitats per al treball i que el causant estigui donat d'alta o en situació assimilada a l'alta. Així mateix, és aplicable a les pensions d'orfandat el que preveu el segon paràgraf del número 1 de l'article 174 d'aquesta Llei.

2. En els casos en què el fill del causant no efectuï un treball lucratiu per compte d'altri o propi, o quan l'efectuï i els ingressos que obtingui siguin inferiors, en còmput anual, a la quantia vigent per al salari mínim interprofessional, també en còmput anual, pot ser beneficiari de la pensió d'orfandat, sempre que en la data de mort del causant, aquell sigui menor de 25 anys.

Si l'orfe està cursant estudis i fa 25 anys durant el transcurs del curs escolar, la percepció de la pensió d'orfandat es manté fins al dia primer del mes immediatament posterior al de l'inici del següent curs acadèmic.»

Dos. Es modifica la redacció de la disposició transitòria sisena bis de la Llei general de la Seguretat Social, en els termes següents:

«Disposició transitòria sisena bis. *Aplicació gradual del límit d'edat als efectes de les pensions d'orfandat, en els casos d'orfandat simple en què l'orfe no treballi.*

En els casos que preveu l'apartat 2 de l'article 175 d'aquesta Llei, quan sobrevisqui un dels progenitors, el límit d'edat determinant de la condició de beneficiari de la pensió d'orfandat és aplicable a partir de l'1 de gener de 2014.

Fins a assolir aquesta data, el límit és el següent:

- a) Durant l'any 2012, de vint-i-tres anys.
- b) Durant l'any 2013, de vint-i-quatre anys.»

Disposició addicional segona. *Modificació en matèria de convenis especials.*

1. A partir de la publicació d'aquesta Llei, el Ministeri de Treball i Immigració ha de determinar les modalitats de convenis especials en què la seva subscripció s'ha de portar a terme necessàriament abans del transcurs d'un determinat termini a comptar de la data en què sigui baixa en el règim corresponent o s'hagi extingit el dret a les prestacions per desocupació.

2. També s'ha de regular una nova modalitat de conveni especial a subscriure pels espanyols que, sense haver estat prèviament afiliats al sistema de la Seguretat Social, participin a l'estranger, de manera remunerada, en programes formatius o de recerca sense quedar vinculats per una relació laboral, en els termes i les condicions que determini reglamentàriament el Ministeri de Treball i Immigració.

3. Així mateix, en el termini de sis mesos des de la promulgació d'aquesta Llei, el Govern ha de regular una nova modalitat de conveni especial que puguin subscriure les persones amb discapacitat amb dificultats especials d'inserció laboral per a la cobertura de les prestacions per jubilació i per mort i supervivència.

Disposició addicional tercera. *Seguretat Social de les persones que participen en programes de formació.*

1. El Govern, en el termini de tres mesos a partir de la publicació d'aquesta Llei i sobre la base de les previsions que conté l'article 97.2.m) de la Llei general de la Seguretat Social i en els termes i les condicions que es determinin reglamentàriament ha d'establir els mecanismes d'inclusió d'aquesta dels participants en programes de formació finançats per organismes o entitats públics o privats, que, vinculats a estudis universitaris o de formació professional, comportin contraprestació econòmica per als afectats, sempre que, per raó de la realització d'aquests programes, i conforme a les disposicions en vigor, no estiguin obligats a estar donats d'alta en el règim de la Seguretat Social respectiu.

2. Les persones que, en la data d'entrada en vigor de la disposició reglamentària referida a l'apartat anterior, s'hagin trobat en la situació que s'hi indica, poden subscriure un conveni especial, per una única vegada, en el termini, termes i condicions que determini el Ministeri de Treball i Immigració, que els possibiliti el còmput de cotització pels períodes de formació realitzats abans de la data assenyalada, fins a dos anys com a màxim.

Disposició addicional quarta. *Elaboració pel Govern d'un estudi en relació amb la Recomanació 5a del Pacte de Toledo.*

En el termini d'un any, el Govern ha de presentar davant la Comissió no Permanent de Seguiment i Avaluació dels Acords del Pacte de Toledo un estudi, amb la valoració econòmica corresponent, en relació amb el contingut a què es refereix la Recomanació Cinquena del Pacte de Toledo.

Disposició addicional cinquena. *Elaboració pel Govern d'un estudi i propostes d'actuació en relació amb la Recomanació 17a del Pacte de Toledo.*

S'encomana al Govern que en el termini d'un any presenti a la Comissió no Permanent de Seguiment i Avaluació dels Acords del Pacte de Toledo un estudi sobre les mesures a adoptar per impulsar els mecanismes que incorporin els períodes d'atenció i cura dels fills, de les persones amb discapacitat o persones en situació de dependència, com a elements a considerar en les carreres de cotització de les dones. En aquest estudi s'han d'avaluar econòmicament les mesures que es proposin, i també l'actual regulació existent en el sistema de Seguretat Social, especialment a l'article 180 de la Llei general de la Seguretat Social, i a l'article 9 de la present Llei.

Disposició addicional sisena. *Conveni especial a subscriure en expedients de regulació d'ocupació.*

U. Es fa una nova redacció dels apartats 1 i 2 de la disposició addicional trenta-unena del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«1. En el conveni especial a què es refereix l'article 51.15 del Text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, les cotitzacions han d'incloure el període comprès entre la data en què es produeixi el cessament en el treball o, si s'escau, en què cessi l'obligació de cotitzar per extinció de la prestació per desocupació contributiva, i la data en què el treballador compleixi l'edat a què es refereix la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 161, en els termes establerts als apartats següents.

2. A aquest efecte, les cotitzacions per aquest període s'han de determinar aplicant a la mitjana de les bases de cotització del treballador, en els últims 6 mesos d'ocupació cotitzada, el tipus de cotització previst a la normativa reguladora del conveni especial. De la quantitat resultant es dedueix la cotització, a càrrec del Servei Públic d'Ocupació Estatal, corresponent al període en què el treballador pugui tenir dret a la percepció del subsidi de desocupació, quan correspongui cotitzar per la contingència de jubilació, calculant-la en funció de la base i tipus aplicable en la data de subscripció del conveni especial.

Les cotitzacions corresponents al conveni són a càrrec de l'empresari fins a la data en què el treballador compleixi els 63 anys, llevat dels casos d'expedients de regulació d'ocupació per causes econòmiques, en què l'obligació s'estén fins al compliment, per part del treballador, dels 61 anys.

Les cotitzacions esmentades s'han d'ingressar a la Tresoreria General de la Seguretat Social, o bé una sola vegada, dins el mes següent al de la notificació per part del servei comú esmentat de la quantitat a ingressar, o bé de manera fraccionada garantint l'import pendent mitjançant aval solidari o a través de la substitució de l'empresari en el compliment de l'obligació per una entitat financera o asseguradora, previ consentiment de la Tresoreria General de la Seguretat Social, en els termes que estableixi el Ministeri de Treball i Immigració.

A partir del compliment per part del treballador de l'edat de 63 o, si s'escau, 61 anys, les aportacions al conveni especial són obligatòries i al seu càrrec exclusiu, i han de ser ingressades, en els termes previstos a la normativa reguladora del conveni especial, fins al compliment de l'edat a què es refereix la lletra a) de l'apartat

1 de l'article 161 o fins a la data en què, si s'escau, accedeixi a la pensió de jubilació anticipada, sense perjudici del que preveu l'apartat 4.»

Dos. Es modifica l'article 23 del Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, Text refós de la Llei d'infraccions i sancions en l'ordre social, i s'introdueix un nou tipus a l'apartat 1, amb la lletra i), amb la redacció següent:

«i) Incomplir l'obligació de subscriure el conveni especial en els supòsits que estableix l'article 51.15 de l'Estatut dels treballadors per als casos d'expedients de regulació d'ocupació d'empreses no incurses en procediment concursal.»

Disposició addicional setena. *Agència Estatal de l'Administració de la Seguretat Social.*

1. S'autoritza el Govern per a la creació de l'Agència Estatal de l'Administració de la Seguretat Social, amb la naturalesa d'agència estatal per a la millora dels serveis públics de les que preveu la Llei 28/2006, de 18 de juliol, l'objecte de la qual és portar a terme, en nom i per compte de l'Estat, la gestió i altres actes d'aplicació efectiva del sistema de la Seguretat Social, així com les altres funcions que se li encomanin.

2. S'han d'integrar a l'Agència Estatal de l'Administració de la Seguretat Social les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social següents, així com el seu personal i funcions:

- L'Institut Nacional de la Seguretat Social.
- L'Institut Social de la Marina, en els àmbits que es corresponguin amb les funcions de Seguretat Social inherents a la gestió del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar.
- La Tresoreria General de la Seguretat Social.
- La Gerència d'Informàtica de la Seguretat Social.
- El Servei Jurídic de l'Administració de la Seguretat Social.

3. Aquesta integració suposa l'assumpció per part de l'Agència Estatal de l'Administració de la Seguretat Social de les funcions necessàries perquè el sistema de la Seguretat Social s'apliqui, amb l'abast i en les condicions establerts a la Llei general de la Seguretat Social, a les seves normes d'aplicació i desplegament i altres disposicions complementàries, a totes les persones incloses en el seu camp d'aplicació, mitjançant els procediments d'enquadrament en el sistema, inclusió o exclusió en els seus règims, cotització, liquidació dels seus recursos, recaptació voluntària i executiva, tant material com formal, dels esmentats recursos de dret públic, i percepció dels de dret privat, gestió de les prestacions econòmiques del sistema, pagament d'aquestes, la seva gestió econòmica i jurídica, com també els altres actes de gestió dels recursos econòmics i administració financera del sistema.

4. L'actuació de l'Agència Estatal de l'Administració de la Seguretat Social no s'estén a les prestacions i subsidis per desocupació, ni als serveis socials del sistema de la Seguretat Social.

De la mateixa manera, l'actuació de l'Agència Estatal de l'Administració de la Seguretat Social no s'estén a l'assistència sanitària de la Seguretat Social, llevat dels àmbits en què la Llei general de la Seguretat Social, les seves normes d'aplicació i desplegament i altres disposicions complementàries prevegin l'actuació, respecte de la prestació esmentada, dels organismes que s'hi integren.

5. La participació en el control i vigilància de la gestió portada a terme per l'Agència Estatal de l'Administració de la Seguretat Social l'han de dur a terme el Consell General, la Comissió Delegada del Consell General i les comissions provincials.

6. La constitució i entrada en funcionament de l'Agència Estatal de l'Administració de la Seguretat Social es produirà amb l'aprovació del seu Estatut per reial decret acordat en Consell de Ministres i adoptat a proposta conjunta dels ministeris de Política Territorial i Administració Pública, d'Economia i Hisenda i de Treball i Immigració, prèvia negociació amb les organitzacions empresarials i sindicals més representatives.

A l'Estatut s'han de recollir les especialitats que conté la normativa vigent aplicable en matèria de Seguretat Social.

7. Sense perjudici del que estableix la Llei 28/2006, de 18 de juliol, l'Agència Estatal de l'Administració de la Seguretat Social està sotmesa al mateix règim de direcció i gestió comptable i control intern que l'establert per la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, per a les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social, i l'exercici d'aquestes funcions correspon a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat a través de la Intervenció General de la Seguretat Social.

8. El que estableix aquesta disposició no és aplicable respecte dels règims especials de la Seguretat Social de funcionaris civils de l'Estat, Forces Armades i funcionaris al servei de l'Administració de justícia, que són gestionats pels òrgans i entitats corresponents conforme al que estableixen les normes específiques que els regulen, excepte en les matèries en què es disposi expressament el contrari.

9. El que estableix aquesta disposició addicional, s'entén sense perjudici de les competències que corresponguin a les comunitats autònomes en matèria de Seguretat Social, conforme als estatuts d'autonomia respectius.

Disposició addicional vuitena. *Avaluació de la Llei sobre el càlcul de les pensions.*

El Govern ha d'avaluar en el termini d'un any els efectes i l'impacte que sobre les variables per determinar el càlcul de les pensions tindrà el que disposen els seus articles 3 i 4.tres, referits tots dos a la fórmula de la integració de llacunes. En funció dels resultats de l'avaluació s'han de portar a terme les adaptacions, modificacions i canvis que siguin necessaris per corregir les distorsions que hagi evidenciat l'avaluació, i que permetin incorporar cotitzacions anteriors al període de còmput com a element d'integració de llacunes.

Disposició addicional novena. *Adequació del règim especial d'autònoms.*

A fi de fer convergir la intensitat de l'acció protectora dels treballadors per compte propi amb la dels treballadors per compte d'altri, les bases mitjanes de cotització del règim especial de treballadors autònoms han d'experimentar un creixement almenys similar al de les mitjanes del règim general.

En tot cas, la pujada anual no pot superar el creixement de les mitjanes del règim general en més d'un punt percentual. Les pujades de cada any, així com qualsevol altra modificació substancial del sistema, s'han de debatre amb caràcter previ en el marc del diàleg social amb les organitzacions sindicals i empresarials més representatives, així com amb les organitzacions professionals de treballadors autònoms més representatives, i s'ha de consultar el Consell Estatal del Treball Autònom segons estableix l'article 22 de la Llei 20/2007, i no són aplicables els anys en què les crisis econòmiques tinguin com a efectes la pèrdua de rendes o ocupació en aquest col·lectiu.

S'ha de tenir en compte la possibilitat, prevista en els articles 25.3 i 27.2c de l'Estatut del treball autònom, d'establir exempcions, reduccions o bonificacions en les cotitzacions de la Seguretat Social per a determinats col·lectius de treballadors autònoms que, per la seva naturalesa, tenen dificultats especials per augmentar la seva capacitat econòmica i de generació de rendes, o per als sectors professionals que de manera temporal puguin patir retallades importants en els seus ingressos habituals.

Disposició addicional desena. *Bases màximes de cotització.*

Conforme a les recomanacions del Pacte de Toledo, quan la situació econòmica i de l'ocupació ho permeti, el Ministeri de Treball i Immigració i els interlocutors socials han d'examinar la relació entre les bases màximes de cotització i els salaris mitjans, així com entre aquestes bases i la quantia màxima de pensió de jubilació, a fi de mantenir el caràcter contributiu del sistema.

Disposició addicional onzena. *Alternatives de finançament complementari.*

Els ministeris de Treball i Immigració i d'Economia i Hisenda i els agents econòmics i socials han d'examinar, en el marc de les recomanacions del Pacte de Toledo, la conveniència d'establir possibles escenaris de finançament complementari del nostre sistema de Seguretat Social en el mitjà i llarg termini.

Disposició addicional dotzena. *Separació de fonts de finançament.*

El Govern ha de cercar fórmules que facin compatibles els objectius de consolidació i estabilitat pressupostària amb els de ple finançament de les prestacions no contributives i universals a càrrec dels pressupostos de les administracions públiques, amb un interès especial en el compliment dels compromisos de finançament mitjançant impostos dels complements a mínims de pensions.

Disposició addicional tretzena. *Pensions d'unitats econòmiques unipersonals.*

Es faculta el Govern per reforçar, des del vessant no contributiu, les pensions de les persones grans que viuen en unitats econòmiques unipersonals, sense fer distincions per raó de la contingència protegida.

Disposició addicional catorzena. *Mútues d'accidents de treball i malalties professionals.*

El Govern, amb la participació dels agents socials, ha d'abordar en el termini d'1 any una reforma del marc normatiu aplicable a les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social, d'acord amb els criteris i les finalitats següents:

a) Garantir la funció d'entitats col·laboradores en la gestió de la Seguretat Social, fonamentalment respecte a la protecció dels drets dels treballadors en l'àmbit de les contingències d'accidents de treball i malalties professionals, i en la gestió de la prestació econòmica d'incapacitat temporal derivada de contingències comunes o de la corresponent al cessament d'activitat de treballadors autònoms.

b) Assegurar el caràcter privat de les mútues, com a associacions d'empresaris emparades per la Constitució, protegint la llibertat de l'empresari, amb la participació dels seus treballadors, en l'elecció de la mútua respectiva i respectant la seva autonomia gestora i de govern, tot això sense perjudici del control i tutela a exercir per l'Administració, atenent la seva condició d'entitats col·laboradores amb la Seguretat Social.

c) Articular el seu règim econòmic promovent l'equilibri entre ingressos i costos de les prestacions, garantint-ne la gestió eficient i transparent, així com la seva contribució a la solidesa i millora del Sistema de Seguretat Social.

d) Establir que els òrgans directius de les mútues es compondran de les empreses amb el nombre més alt de treballadors mutualitzats, d'altres designades paritàriament per les organitzacions empresarials i d'una representació de les organitzacions sindicals més representatives.

e) Promoure, atesa la seva condició d'entitats col·laboradores amb la Seguretat Social, el desenvolupament degut de la participació de les organitzacions sindicals i empresarials més representatives, de les associacions professionals més representatives dels treballadors autònoms, dels sindicats més representatius i de les comunitats autònomes, en els seus òrgans de supervisió i control.»

Disposició addicional quinzena. *Cotització a la Seguretat Social de treballadors autònoms dedicats a la venda ambulat o a domicili.*

Respecte als treballadors per compte propi dedicats a la venda ambulat o a domicili, s'ha d'establir una base mínima de cotització al règim especial dels treballadors per compte propi o autònoms inferior a la fixada anualment amb caràcter general per a aquest règim, en els termes i les condicions que determini la llei de pressupostos generals de l'Estat de cada exercici.

Disposició addicional setzena. *Expedients de regulació d'ocupació que afectin treballadors de més de 50 anys en empreses amb beneficis.*

1. Les empreses que efectuïn acomiadaments col·lectius d'acord amb el que estableix l'article 51 de l'Estatut dels treballadors, i que incloguin treballadors de 50 anys d'edat o més, han d'efectuar una aportació econòmica al Tresor Públic, en els termes que es determinin reglamentàriament, sempre que en aquests acomiadaments col·lectius concorrin les circumstàncies següents:

a) Que siguin realitzats per empreses de més de 500 treballadors o per empreses que formin part de grups d'empreses que ocupin aquest nombre de treballadors.

b) Que afectin, almenys, 100 treballadors en un període de referència de tres anys, amb independència del nombre de treballadors de 50 anys d'edat o més afectats.

c) Que, tot i concórrer les causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció que ho justifiquin i la raonabilitat de la decisió extintiva, les empreses o el grup d'empreses del qual formi part hagin tingut beneficis en els dos exercicis econòmics anteriors a l'autorització de l'expedient de regulació d'ocupació. A aquests efectes, es considera que una empresa ha tingut beneficis quan el resultat de l'exercici, tal com es defineix en el Reial decret 1514/2007, de 16 de novembre, pel qual s'aprova el Pla general de comptabilitat, sigui positiu.

d) Que els treballadors de 50 anys d'edat o més afectats no hagin estat objecte de recol·locació a la mateixa empresa, o en una altra empresa del grup del qual formi part, o en qualsevol altra empresa, en els sis mesos següents a la data en què es produeixi l'extinció dels seus contractes de treball.

2. Per calcular l'aportació econòmica a què es refereix l'apartat anterior, s'ha de prendre en consideració l'import de les prestacions i subsidis per desocupació dels treballadors de 50 anys d'edat o més afectats per l'expedient de regulació d'ocupació, incloses les cotitzacions a la Seguretat Social realitzades pel Servei Públic d'Ocupació Estatal.

L'import de l'aportació s'ha de determinar segons una escala en funció del nombre de treballadors de l'empresa, del nombre de treballadors de 50 anys d'edat o més afectats per l'acomiadament col·lectiu i dels beneficis de l'empresa, en els termes que es determinin reglamentàriament.

Així mateix, s'han de determinar reglamentàriament el procediment, la forma i el moment en què s'ha de fer efectiva l'aportació.

3. Les aportacions a què es refereix aquesta disposició, si s'escau, es poden destinar totalment o parcialment a generar crèdits per al finançament de polítiques actives d'ocupació dels treballadors de més edat, en els termes que es determinin reglamentàriament.

4. El que preveu aquesta disposició és aplicable als expedients de regulació d'ocupació iniciats a partir del 27 d'abril de 2011.

Disposició addicional dissetena. *Prestació de serveis domèstics a través d'empreses.*

Les tasques domèstiques prestades per treballadors no contractats directament pels titulars de la llar familiar sinó al servei d'empreses, ja siguin persones jurídiques, de caràcter civil o mercantil, determinen l'alta d'aquests treballadors en el règim general de la Seguretat Social per compte d'aquestes empreses.

Disposició addicional divuitena. *Anticipació de la jubilació dels treballadors amb discapacitat en un grau igual o superior al 45 per cent.*

Es modifica l'article 3 del Reial decret 1851/2009, de 4 de desembre, pel qual es desplega l'article 161 bis de la Llei general de la Seguretat Social, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 3. *Edat mínima de jubilació.*

L'edat mínima de jubilació de les persones afectades, en un grau igual o superior al 45 per cent, per una discapacitat de les enumerades a l'article 2 és, excepcionalment, la de cinquanta-sis anys.»

Disposició addicional dinovena. *Estudi sobre el desenvolupament de la previsió social complementària.*

En el termini de sis mesos, el Govern ha de remetre al Congrés dels Diputats un informe sobre el grau de desenvolupament de la previsió social complementària i sobre les mesures que es podrien adoptar per promoure'n el desenvolupament a Espanya.

Disposició addicional vintena. *Estudi sobre les cotitzacions socials dels treballadors autònoms.*

El Govern, en el termini d'un any, ha de remetre a la Comissió de Treball del Congrés dels Diputats un estudi sobre les cotitzacions socials actuals dels treballadors autònoms en relació amb els ingressos del sistema percebuts per aquests, en relació amb el desenvolupament de la Recomanació número 4 del Pacte de Toledo.

Disposició addicional vint-i-unena. *Estudi per a la delimitació del llindar de pobresa i reordenació integral de les prestacions no contributives.*

El Govern, en el termini de sis mesos, ha de dur a terme els estudis pertinents que permetin delimitar els llindars de pobresa, d'acord amb els criteris fixats per la Unió Europea, a fi de reorientar les polítiques públiques adreçades a la seva eradicació.

Així mateix, en el termini d'un any, el Govern ha d'aprovar un projecte de llei de reordenació integral de les prestacions no contributives de la Seguretat Social, amb l'objectiu de millorar-ne la cobertura, establir amb més claredat l'àmbit de les seves prestacions i introduir nous àmbits de protecció a fi d'omplir llacunes de cobertura que es detecten en el sistema.

Disposició addicional vint-i-dosena. *Informació pressupostària de la Seguretat Social.*

El Govern ha de dur a terme les actuacions necessàries per millorar el tractament pressupostari dels recursos de la Seguretat Social que afavoreixin el seu control parlamentari. En concret, en els pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013 s'ha d'incloure una subdivisió a l'actual Secció 60 (Seguretat Social) per separar les pensions i les prestacions econòmiques del sistema de la Seguretat Social de les prestacions sanitàries i socials, així com donar un tractament pressupostari diferenciat al Fons de reserva de la Seguretat Social.

Disposició addicional vint-i-tresena. *Actualització dels coeficients reductors de l'edat de jubilació.*

El Govern ha d'aprovar, en el termini d'un any, les normes necessàries sobre el procediment general d'aprovació de coeficients reductors de l'edat de jubilació en els diferents sectors i àmbits de treball, i adequar si s'escau els percentatges actuals de cotització. A aquest fi, s'han de fer els estudis necessaris sobre sinistralitat en el sector, penositat, en la qual també s'ha d'atendre a aquests efectes el treball per torns, el treball nocturn i la submissió a ritmes de producció, la perillositat i toxicitat de les condicions del treball, la seva incidència en els processos d'incapacitat laboral que genera en els treballadors i els requeriments físics exigits per exercir l'activitat.

Disposició addicional vint-i-quatrena. *Estudis actuàrials en els coeficients reductors de la pensió en la jubilació anticipada i ampliadors per retard en l'edat de jubilació.*

El Govern ha de fer un estudi actuàrial, en el termini d'un any, relacionat amb els coeficients reductors de la pensió utilitzats en la jubilació anticipada, previstos a l'apartat 2 de l'article 161 bis de la Llei general de la Seguretat Social, com també dels coeficients amplificadors de la pensió utilitzats a l'article 163, a fi d'avaluar-ne l'adaptació als principis de proporcionalitat i contributivitat al sistema.

En aquest estudi, s'ha de preveure específicament la situació dels treballadors que tenien la condició de mutualista l'1 de gener de 1967 i s'hagin jubilat anticipadament a través de convenis col·lectius de qualsevol àmbit, acords col·lectius o contractes individuals de prejubilació d'empreses, amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició addicional vint-i-cinquena. *Redacció d'un nou Text refós de la Llei general de la Seguretat Social.*

Es faculta el Govern perquè, en un termini de dos anys, elabori un nou Text refós en què s'integrin, degudament regularitzats, aclarits i harmonitzats, els textos legals vigents en matèria de seguretat social.

Disposició addicional vint-i-sisena. *Obligacions de l'Administració de la Seguretat Social i dret a la informació.*

U. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 14 del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat en els termes següents:

«2. Els empresaris i els treballadors tenen dret a ser informats pels organismes corresponents de l'Administració de la Seguretat Social sobre les dades referents a ells que tinguin en poder seu. Gaudeixen del mateix dret les persones que acreditin un interès personal i directe, d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

A aquests efectes, l'Administració de la Seguretat Social ha d'informar cada treballador sobre el seu futur dret a la jubilació ordinària que preveu l'article 161.1 d'aquesta Llei, a partir de l'edat i amb la periodicitat i el contingut que es determinin reglamentàriament.

No obstant això, aquesta comunicació sobre els drets a jubilació ordinària que pugui correspondre a cada treballador s'ha de remetre als efectes merament informatius, sense que origini drets ni expectatives de drets a favor del treballador o de tercers.

Aquesta obligació també correspon als instruments de caràcter complementari o alternatiu que prevegin compromisos per jubilació com ara mutualitats de previsió social, mutualitats alternatives, plans de previsió social empresarials, plans de previsió assegurats, plans i fons de pensions i assegurances individuals i col·lectives d'instrumentació de compromisos per pensions de les empreses. La informació s'ha de facilitar amb la mateixa periodicitat i en termes comparables i homogenis amb la subministrada per la Seguretat Social.»

Dos. S'afegeix un nou paràgraf a l'apartat 2 de l'article 104 del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«En els justificants de pagament de les retribucions esmentades, l'empresari ha d'informar els treballadors de la quantia total de la cotització a la Seguretat Social i indicar, d'acord amb el que estableix l'apartat 2 de l'article 103, la part de la cotització que correspon a l'aportació de l'empresari i la part corresponent al treballador, en els termes que es determinin reglamentàriament.»

Disposició addicional vint-i-setena. *Avançaments del cessament d'activitat de treballadors autònoms.*

El Govern, en funció dels resultats obtinguts en el primer any de vigència del cessament d'activitat establert per la Llei 32/2010, de 5 d'agost, ha d'efectuar els estudis pertinents sobre la possibilitat que els qui es trobin en aquesta situació legal de cessament d'activitat puguin accedir a la jubilació anticipada als 61 anys.

Disposició addicional vint-i-vuitena. *Còmput, als efectes de Seguretat Social, del període de servei militar obligatori o de prestació social substitutòria.*

El Govern ha de presentar, en el termini d'un any, un projecte de Llei que estableixi un sistema de compensació a la Seguretat Social perquè aquesta pugui reconèixer, a favor de les persones interessades, un període d'assimilació del temps de servei militar obligatori o de prestació social substitutòria que compensi la interrupció de les carreres de cotització ocasionada per aquestes circumstàncies, d'acord amb els increments que, en l'àmbit de la contributivitat, es produeixen en aquesta Llei, i amb la sostenibilitat del sistema.

Disposició addicional vint-i-novena. *Cotització dels treballadors a temps parcial i fixos discontinus.*

El Govern ha de presentar, en el termini d'un any i prèvia discussió amb els interlocutors socials en el marc del diàleg social, un projecte de Llei que millori la consideració dels períodes cotitzats dels treballadors a temps parcial i en els contractes fixos discontinus.

En aquest projecte de Llei s'han d'incloure, entre altres, les reformes següents:

- a) Mesures que modifiquin la regulació laboral del contracte de treball a temps parcial, en uns termes que promoguin l'equilibri necessari entre les necessitats de flexibilitat i adaptabilitat, requerides per les empreses, i les demandes d'estabilitat i seguretat en l'ocupació, demanades per les persones treballadores.
- b) Revisió dels incentius a les empreses per a la utilització de la contractació indefinida mitjançant aquesta modalitat de contractes.
- c) Millora de la protecció social del treball a temps parcial, en particular mitjançant l'increment del coeficient multiplicador establert actualment per causar dret a les pensions de jubilació i incapacitat permanent.

Disposició addicional trentena. *Pensió de viduïtat a favor de pensionistes amb 65 anys o més que no percebin una altra pensió pública.*

1. El Govern ha d'adoptar les mesures reglamentàries oportunes perquè la quantia de la pensió de viduïtat equivalgui al resultat d'aplicar, sobre la base reguladora respectiva, el 60 per cent, quan en la persona beneficiària concorrin els requisits següents:

- a) Tenir una edat igual o superior a 65 anys.
- b) No tenir dret a una altra pensió pública.
- c) No percebre ingressos per la realització de treball per compte d'altri o per compte propi.
- d) Que els rendiments o rendes percebuts, diferents dels damunt assenyalats, no superin, en còmput anual, el límit d'ingressos que estigui establert en cada moment per ser beneficiari de la pensió mínima de viduïtat.

2. L'aplicació del percentatge assenyalat a l'apartat 1 s'ha de portar a terme de manera progressiva i homogènia en un termini de vuit anys, a partir de l'1 de gener de 2012.

3. Amb efectes per a les declaracions de l'IRPF, a presentar a partir de l'exercici 2013, s'ha de regular a la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, un mecanisme corrector de la

progressivitat en el cas de pensions de viduïtat que s'acumulin exclusivament amb rendes procedents del treball o altres pensions, prenent com a referència l'import de la pensió mínima de viduïtat. Per a això, les persones que compatibilitzen aquests ingressos estan exemptes de l'obligació de declarar si no sobrepassen el límit legal establert i, en cas que hi hagi l'obligació de declarar, s'ha d'aplicar a les persones que perceben rendiments de treball i pensions de viduïtat la separació de l'escala de tributació en l'IRPF per les dues fonts.

Disposició addicional trenta-unena. *Complementarietat d'ingressos amb la pensió de jubilació.*

S'incorpora un apartat 4 a l'article 165 de la Llei general de la Seguretat Social, amb el contingut següent:

«4. La percepció de la pensió de jubilació és compatible amb la realització de treballs per compte propi els ingressos anuals totals dels quals no superin el salari mínim interprofessional, en còmput anual. Els qui realitzin aquestes activitats econòmiques no estan obligats a cotitzar per les prestacions de la Seguretat Social.

Les activitats especificades en el paràgraf anterior, per les quals no es cotitzi, no generen nous drets sobre les prestacions de la Seguretat Social.»

Disposició addicional trenta-dosena. *Compensació per la suspensió de la revaloració de les pensions.*

El Govern, en el termini d'un any, ha de presentar un informe sobre el manteniment del poder adquisitiu dels pensionistes els últims cinc anys. Tenint-lo en compte, i d'acord amb les possibilitats econòmiques del sistema, el Govern ha d'articular les mesures necessàries per portar a terme la recuperació del poder adquisitiu perdut.

Disposició addicional trenta-tresena. *Cotitzacions addicionals dels treballadors autònoms.*

A partir de l'1 de gener de 2012, i amb caràcter indefinit, els treballadors del règim especial de treballadors per compte propi o autònoms poden elegir, amb independència de l'edat, una base de cotització que pugui arribar fins al 220 per cent de la base mínima de cotització que cada any s'estableixi per a aquest règim especial.

Disposició addicional trenta-quatrena. *Sistema de jubilació parcial anticipada per a treballadors autònoms.*

El Govern ha de presentar, en el termini d'un any, un estudi relatiu a un sistema específic de jubilació parcial als 62 anys, a favor d'autònoms que cessin en el seu negoci o el traspassin a una altra persona a la qual han de formar.

Disposició addicional trenta-cinquena. *Sacerdots i religiosos secularitzats.*

El Govern ha de modificar el Reial decret 1335/2005, d'11 de novembre, a fi que els titulars de pensions que es tramitin a l'empara del que disposa el Reial decret 487/1998, de 27 de març, tinguin dret a percebre, com a mínim, l'import equivalent al 99 per 100 de la quantia mínima fixada per a la classe de pensió de què es tracti, vigent en cada moment, conforme a la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent.

Disposició addicional trenta-sisena. *Clàusules dels convenis col·lectius referides al compliment de l'edat ordinària de jubilació.*

Es modifica la disposició addicional desena del Text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, que queda redactada de la manera següent:

«En els convenis col·lectius es poden establir clàusules que possibilitin l'extinció del contracte de treball pel compliment per part del treballador de l'edat ordinària de jubilació fixada a la normativa de Seguretat Social, sempre que es compleixin els requisits següent:

a) Aquesta mesura s'ha de vincular a objectius coherents amb la política d'ocupació expressats en el conveni col·lectiu, com ara la millora de l'estabilitat en l'ocupació, la transformació de contractes temporals en indefinits, el sosteniment de l'ocupació, la contractació de nous treballadors o qualssevol altres que es dirigeixin a afavorir la qualitat de l'ocupació.

b) El treballador afectat per l'extinció del contracte de treball ha de tenir cobert el període mínim de cotització que li permeti aplicar un percentatge d'un 80 per cent a la base reguladora per calcular la quantia de la pensió, i complir la resta dels requisits exigits per la legislació de Seguretat Social per tenir dret a la pensió de jubilació en la modalitat contributiva.

S'habilita el Govern per demorar, per raons de política econòmica, l'entrada en vigor de la modificació que preveu aquesta disposició addicional.»

Disposició addicional trenta-setena. *Compatibilitat entre pensió de jubilació i treball.*

El Govern ha de presentar un projecte de llei que reguli la compatibilitat entre pensió i treball, que garanteixi el relleu generacional i la prolongació de la vida laboral, així com el tractament en condicions d'igualtat de les diferents activitats. Mentre no es produeixi aquesta regulació, s'ha de mantenir el criteri que s'aplicava abans de l'entrada en vigor de l'Ordre TIN/1362/2011, de 23 de maig.

Disposició addicional trenta-vuitena. *Patrimoni de la Seguretat Social.*

El Govern, en el termini de sis mesos, ha d'adoptar les mesures normatives necessàries per cancel·lar, en un termini de 10 anys, en el balanç patrimonial de la Seguretat Social els préstecs concedits per l'Estat per compensar les insuficiències de finançament de l'INSALUD produïdes en les successives lleis de pressupostos generals de l'Estat prèvies a la separació de fonts de finançament. Com a resultat d'aquesta separació, l'Administració de la Seguretat Social ha de lliurar en pagament dels préstecs esmentats a l'Administració General de l'Estat exclusivament els seus edificis i equipaments afectes a fins d'assistència sanitària i de serveis socials, amb excepció dels que utilitzi actualment per gestionar les seves pròpies competències en matèria d'atenció a la cobertura d'accidents de treball i de malalties professionals per les mútues d'accidents de treball i malalties professionals, i atenció sanitària a marins i pescadors per l'Institut Social de la Marina, a fi que la culminació del procés de separació de fonts de finançament als efectes patrimonials es pugui efectuar sense inconvenients per a la gestió adequada dels comptes públics i permeti la gestió patrimonial més adequada pels titulars actuals de la gestió de la competència, a través del traspàs immediat dels immobles esmentats a aquests.

Disposició addicional trenta-novena. *Integració del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors de la llar en el règim general de la Seguretat Social.*

1. Amb efectes d'1 de gener de 2012, el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors de la llar queda integrat en el règim general de la Seguretat Social, mitjançant l'establiment d'un sistema especial per a aquests treballadors en els termes i amb l'abast indicats en aquesta disposició i amb les altres peculiaritats que es determinin reglamentàriament.

2. La cotització a la Seguretat Social en el sistema especial per a treballadors de la llar s'ha d'efectuar d'acord amb les condicions següents:

a) Càlcul de les bases de cotització.

1r L'any 2012, les bases de cotització per contingències comunes i professionals s'han de determinar d'acord amb l'escala següent, en funció de la retribució percebuda pels treballadors de la llar:

Tram	Retribució mensual	Base de cotització
1r	Fins a 74,83 €/mes.	90,20 €/mes.
2n	Des de 74,84 €/mes fins a 122,93 €/mes.	98,89 €/mes.
3r	Des de 122,94 €/mes fins a 171,02 €/mes.	146,98 €/mes.
4t	Des de 171,03 €/mes fins a 219,11 €/mes.	195,07 €/mes.
5è	Des de 219,12 €/mes fins a 267,20 €/mes.	243,16 €/mes.
6è	Des de 267,21 €/mes fins a 315,30 €/mes.	291,26 €/mes.
7è	Des de 315,31 €/mes fins a 363,40 €/mes.	339,36 €/mes.
8è	Des de 363,41 €/mes fins a 411,50 €/mes.	387,46 €/mes.
9è	Des de 411,51 €/mes fins a 459,60 €/mes.	435,56 €/mes.
10è	Des de 459,61 €/mes fins a 597,70 €/mes.	483,66 €/mes.
11è	Des de 507,71 €/mes fins a 555,80 €/mes.	531,76 €/mes.
12è	Des de 555,81 €/mes fins a 603,90 €/mes.	579,86 €/mes.
13è	Des de 603,91 €/mes fins a 652,00 €/mes.	627,96 €/mes.
14è	Des de 652,01 €/mes fins a 700,10 €/mes.	676,06 €/mes.
15è	Des de 700,11 €/mes.	748,20 €/mes.

Les bases de cotització de l'escala anterior s'han d'incrementar en proporció a l'augment que la Llei de pressupostos generals de l'Estat de l'any 2012 pugui establir per a la base mínima del règim general.

2n L'any 2013, s'ha d'establir un nou tram 16è a l'escala, per a retribucions superiors a la base mínima del règim general en l'exercici esmentat, en què la base de cotització sigui la corresponent al tram 15è incrementada en un 5 per cent.

3r Des de l'any 2013 fins a l'any 2018, les bases de cotització s'han d'actualitzar en una proporció idèntica a l'increment que experimenti la base mínima de cotització del règim general cada un d'aquests anys, llevat de la corresponent al tram 16è, que s'ha d'incrementar en un 5 per cent anual.

4t A partir de l'any 2019, les bases de cotització per contingències comunes i professionals s'han de determinar conforme al que estableix l'article 109 del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, sense que la cotització pugui ser inferior a la base mínima que s'estableixi legalment.

b) Tipus de cotització aplicables.

1r Per a la cotització per contingències comunes, sobre la base de cotització que correspongui segons el que indica l'apartat a) s'han d'aplicar els tipus de cotització següents:

L'any 2012, el tipus de cotització ha de ser el 22 per cent, en què el 18,30 per cent és a càrrec de l'ocupador i el 3,70 per cent, a càrrec de l'empleat.

Des de l'any 2013 fins a l'any 2018, el tipus de cotització s'ha d'incrementar anualment en 0,90 punts percentuals, i la seva quantia i distribució s'ha de fixar entre ocupador i empleat a la respectiva llei de pressupostos generals de l'Estat.

A partir de l'any 2019, el tipus de cotització i la seva distribució entre ocupador i empleat han de ser els que s'estableixin amb caràcter general a la respectiva llei de pressupostos generals de l'Estat, per al règim general de la Seguretat Social.

2n Per a la cotització per contingències professionals, sobre la base de cotització que correspongui segons el que indica l'apartat a) s'ha d'aplicar el tipus de cotització previst a la tarifa de primes aprovada per la disposició addicional quarta de la Llei 42/2006, de 28 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2007, i la quota resultant és a càrrec exclusiu de l'ocupador.

c) La bonificació de quotes de la Seguretat Social per la contractació de cuidadors en famílies nombroses, en els termes i amb l'abast legalment establerts, és aplicable respecte al sistema especial per a treballadors de la llar del règim general de la Seguretat Social.

3. Els treballadors inclosos en el sistema especial per a treballadors de la llar tenen dret a les prestacions de la Seguretat Social en els termes i les condicions establerts en el règim general de la Seguretat Social, amb les peculiaritats següents:

a) Des de l'any 2012 fins a l'any 2018, als efectes del còmput a què es refereix la regla segona a) de l'apartat 1 de la disposició addicional setena del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aplicable a aquest sistema especial per a treballadors de la llar, les hores efectivament treballades en aquest s'han de determinar en funció de les bases de cotització a què es refereixen els números 1r, 2n i 3r de l'apartat 2.a) d'aquesta disposició, dividides per l'import fixat per a la base mínima horària del règim general per la llei de pressupostos generals de l'Estat per a cada un dels exercicis esmentats.

b) Amb efectes des de l'1 de gener de 2012, el subsidi per incapacitat temporal, en cas de malaltia comuna o accident no laboral, s'ha d'abonar a partir del novè dia de la baixa en el treball, i és a càrrec de l'ocupador l'abonament de la prestació al treballador des dels dies quart al vuitè de la baixa, tots dos inclusivament.

c) El pagament de subsidi per incapacitat temporal causat pels treballadors inclosos en aquest sistema especial l'ha d'efectuar directament l'entitat a la qual en correspongui la gestió, i no és procedent fer-ne el pagament delegat.

d) Des de l'any 2012 fins a l'any 2018, per calcular la base reguladora de les pensions d'incapacitat permanent derivada de contingències comunes i de jubilació causades pels treballadors de la llar respecte dels períodes cotitzats en aquest sistema especial només s'han de tenir en compte els períodes realment cotitzats, i no és aplicable el que preveuen els articles 140.4 i 162.1.2 del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

e) Respecte a les contingències professionals del sistema especial per a treballadors de la llar, no és aplicable el règim de responsabilitats pel que fa a les prestacions regulat a l'article 126 del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, segons el que disposa l'apartat 3 de la disposició addicional cinquanta-tresena d'aquesta mateixa Llei.

f) L'acció protectora del sistema especial per a treballadors de la llar no comprèn la corresponent a la desocupació. Això s'entén sense perjudici de les iniciatives que es puguin establir respecte a aquesta qüestió en el marc de la renovació de la relació laboral de caràcter especial del servei de la llar familiar.

4. Dins el termini de sis mesos naturals, a comptar del dia 1 de gener de 2012, els ocupadors i les persones ocupades procedents del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors de la llar que hagin quedat compresos dins el règim general de la Seguretat Social, de conformitat amb el que preveu l'apartat 1 d'aquesta disposició, han de comunicar a la Tresoreria General de la Seguretat Social el compliment de les condicions exigides per a la seva inclusió en el sistema especial de treballadors de la llar d'aquest últim règim.

Des del dia primer del mes següent a aquell en què es comunicui el compliment d'aquestes condicions, són d'aplicació plena les normes reguladores del sistema especial esmentat. Fins aleshores, s'ha de seguir aplicant el règim jurídic corresponent al règim especial de treballadors de la llar.

Transcorregut el termini assenyalat sense que s'hagi comunicat el compliment de les condicions exigides per a la inclusió en el sistema especial per a treballadors de la llar, els treballadors de la llar que prestin els seus serveis amb caràcter parcial o discontinu a un o més ocupadors queden exclosos del sistema especial esmentat, amb la baixa consegüent en el règim general, amb efectes d'1 de juliol de 2012. Respecte als treballadors de la llar que prestin els seus serveis de manera exclusiva i permanent per a un únic ocupador, la seva cotització al sistema especial passa a efectuar-se, des de l'1 de juliol de 2012, d'acord amb la base establerta en el tram superior de l'escala a què es refereixen els números 1r, 2n i 3r de l'apartat 2.a) d'aquesta disposició addicional.

5. El Govern ha de modificar la relació laboral especial del servei de la llar familiar, amb efectes d'1 de gener de 2012.

Disposició addicional quarantena. *Adaptació del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social a la integració del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors de la llar en el règim general de la Seguretat Social.*

Amb efectes d'1 de gener de 2012, els preceptes següents del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, queden modificats de la manera següent:

U. L'apartat 2 de l'article 10 queda redactat de la manera següent:

«2. Es consideren règims especials els que enquadren els grups següents:

- a) Treballadors per compte propi o autònoms.
- b) Treballadors del mar.
- c) Funcionaris públics, civils i militars.
- d) Estudiants.
- e) Els altres grups que determini el Ministeri de Treball i Immigració, perquè considera necessari l'establiment per a ells d'un règim especial, d'acord amb el que preveu l'apartat 1 d'aquest article.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 26 queda redactat de la manera següent:

«1. Els subjectes responsables de complir l'obligació de cotitzar han d'efectuar la liquidació i el pagament amb subjecció a les formalitats o pels mitjans electrònics, informàtics i telemàtics que s'estableixin reglamentàriament, i han de fer la transmissió de les liquidacions respectives o la presentació dels documents de cotització dins els terminis reglamentaris establerts encara que no s'ingressin les quotes corresponents, o s'ingressi exclusivament l'aportació del treballador. La presentació o transmissió esmentades o la seva manca produeixen els efectes assenyalats en aquesta Llei i en les seves disposicions d'aplicació i desplegament.

Tanmateix, no és exigible la presentació de documents de cotització dins el termini reglamentari respecte de les quotes del règim especial dels treballadors per compte propi o autònoms, de les quotes fixes del règim especial dels treballadors del mar, de les quotes de l'assegurança escolar i de les quotes del sistema especial de treballadors per compte d'altri agraris del règim general durant la situació d'inactivitat, així com de qualsevol altra quota fixa que es pugui establir, sempre que els subjectes obligats a què es refereixin les quotes esmentades hagin estat donats d'alta en el termini establert reglamentàriament. En aquests casos, és aplicable el que preveu aquesta Llei per als supòsits en què, existint aquesta obligació, s'hagin presentat els documents de cotització dins el termini reglamentari.»

Tres. L'apartat 2 de la disposició addicional setena queda redactat de la manera següent:

«2. Les regles que conté l'apartat anterior són aplicables als treballadors amb contracte a temps parcial, contracte de relleu a temps parcial i contracte de treball fix-discontinuu, de conformitat amb el que estableixen els articles 12 i 15.8 de la Llei de l'Estatut dels treballadors, Text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, que estiguin inclosos en el camp d'aplicació del règim general i del règim especial de la mineria del carbó, i als que, sent treballadors per compte d'altri, estiguin inclosos en el règim especial dels treballadors del mar.

Aquestes regles són aplicables igualment als treballadors a temps parcial o fixos discontinuus inclosos en el sistema especial per a treballadors de la llar, establert en el règim general de la Seguretat Social.»

Quatre. L'apartat 4 de la disposició addicional vuitena queda redactat de la manera següent:

«4. El que preveuen els articles 134, 135, 135 bis, 135 ter, 135 quater i 166 és aplicable, si s'escau, als treballadors per compte d'altri dels règims especials. El que preveuen els articles 112 bis i 162.6 és aplicable igualment als treballadors per compte d'altri dels règims especials. Així mateix, el que disposen els articles 134, 135, 135 bis, 135 ter, 135 quater i 166 és aplicable als treballadors per compte propi inclosos en els règims especials de treballadors del mar i de treballadors per compte propi o autònoms, en els termes i les condicions que s'estableixin reglamentàriament.»

Cinc. L'apartat 3 de la disposició addicional onzena bis queda redactat de la manera següent:

«3. Respecte als treballadors per compte propi inclosos en els diferents règims especials, és requisit imprescindible per al reconeixement i abonament de la prestació que els interessats estiguin al corrent en el pagament de les quotes a la Seguretat Social.»

Disposició addicional quaranta-unena. *Estades de formació, pràctiques, col·laboració o especialització.*

1. Les ajudes adreçades a titulats acadèmics amb l'objectiu de subvencionar estades de formació, pràctiques, col·laboració o especialització que impliquin la realització de tasques en règim de prestació de serveis han d'establir en tot cas la cotització a la Seguretat Social com a contractes formatius i s'han de supeditar a la normativa laboral si obliga a la contractació laboral dels beneficiaris, o als convenis o acords col·lectius vigents a l'entitat d'adscripció si estableixen millores sobre el supòsit d'aplicació general.

2. Les administracions públiques competents han de portar a terme plans específics per a l'eradicació del frau laboral, fiscal i a la Seguretat Social associat a les beques que encobreixen llocs de treball.

3. Els programes d'ajuda existents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han d'adequar al que disposa. En el cas d'ajudes finançades amb fons públics, les administracions i institucions públiques implicades han de dur a terme les actuacions oportunes perquè en el termini de quatre mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei se'n produeixi l'aplicació efectiva.

Disposició addicional quaranta-dosena. *Cotitzacions efectuades per personal sahrauí d'empreses espanyoles, abans de la retirada del Sàhara Occidental.*

«El Govern, en el termini de dos mesos, ha de presentar a la Comissió de Treball i Immigració un informe que reculli una relació de les persones sahrauís que treballaven en empreses espanyoles el 26 de febrer de 1976, moment en què Espanya es va retirar del Sàhara Occidental.

A part de les persones treballadores afectades, aquest informe ha d'incloure el cost, la seva fórmula d'articulació i els terminis.»

Disposició addicional quaranta-tresena. *Desplegament reglamentari de la hipoteca inversa.*

El Govern, en el termini d'1 any, ha d'aprovar les normes reglamentàries de desplegament de la Llei 41/2007, de 7 de desembre, per la qual es modifica la Llei 2/1981, de 25 de març, de regulació del mercat hipotecari i altres normes del sistema hipotecari i financer, de regulació de les hipoteques inverses i l'assegurança de dependència i per la qual s'estableix determinada norma tributària, en relació amb la regulació d'hipoteca inversa, que prevegin:

1. L'establiment de les condicions, la forma i els requisits per a la realització de les funcions d'assessorament independent als sol·licitants d'hipoteques inverses.
2. El règim de transparència i comercialització de la hipoteca inversa.

Disposició addicional quaranta-quatre. *Informe sobre els efectes del retard de l'edat de jubilació.*

El Govern, en el termini de dos anys, ha de presentar un informe econòmic sobre els efectes produïts en la prolongació de la vida laboral, per l'aplicació de coeficients addicionals per l'endarreriment de l'edat de jubilació.

Disposició addicional quaranta-cinquena. *Tipus de cotització per a treballadors del sector agrari integrats en el règim especial de treballadors autònoms.*

Per als treballadors del règim especial agrari per compte propi que es van integrar en el règim especial de treballadors autònoms segons la Llei 18/2007, de 4 de juliol, des de l'any 2012 el tipus de cotització aplicable a la base de cotització elegida fins a una quantia del 120 per cent de la base mínima establerta per a aquest règim és el 18,75 per cent.

Disposició addicional quaranta-sisena. *Mutualitats de previsió social alternatives al règim d'autònoms.*

1. Les mutualitats de previsió social que, en virtut del que estableix la disposició addicional quinzena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, són alternatives a l'alta en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms respecte a professionals col·legiats, han d'oferir als seus afiliats, mitjançant el sistema de capitalització individual i la tècnica asseguradora sota els quals operen, de manera obligatòria, les cobertures de jubilació; invalidesa permanent; incapacitat temporal, incloent-hi maternitat, paternitat i risc de l'embaràs; i mort que pugui donar lloc a viduïtat i orfanat.

2. Les prestacions que atorguin les mutualitats en la seva condició d'alternatives al règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, quan adoptin la forma de renda, han d'arribar en el moment de produir-se qualsevol de les contingències cobertes a què es refereix el punt anterior a un import no inferior al 60 per 100 de la quantia mínima inicial que per a la respectiva classe de pensió regeixi en el dit sistema de la Seguretat Social o, si és superior, l'import establert per a les pensions no contributives de la Seguretat Social. Si aquestes prestacions adopten la forma de capital, aquest no pot ser inferior a l'import capitalitzat de la quantia mínima establerta per al cas de renda.

Així mateix, es considera que es compleix l'obligació de quantia mínima de la prestació si les quotes a satisfer pel mutualista, siguin quines siguin les contingències contractades amb la mutualitat alternativa, d'entre les obligatòries a què es refereix el punt 1, equivalen al 80 per 100 de la quota mínima que s'hagi de satisfer amb caràcter general en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms.

3. Les aportacions i quotes que els mutualistes satisfacin a les mutualitats en la seva condició d'alternatives al règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, en la part que tinguin per objecte la cobertura de les contingències ateses per aquest règim especial, són deduïbles amb el límit del 50 per 100 de la quota màxima per contingències comunes que estigui establerta, en cada exercici econòmic, en el règim especial esmentat.

Disposició addicional quaranta-setena. *Societats laborals.*

Els socis treballadors de les societats laborals, quan el nombre de socis no sigui superior a vint-i-cinc, encara que formin part de l'òrgan d'administració social, tinguin o no competències directives, gaudeixen de tots els beneficis de la Seguretat Social de treballadors per compte d'altri que corresponguin en funció de la seva activitat, com també de la protecció per desocupació i del Fons de Garantia Salarial.

Disposició addicional quaranta-vuitena. *Professionals sanitaris.*

El Ministeri de Treball i Immigració ha de regular l'enquadrament en la Seguretat Social de les activitats dels professionals sanitaris, no inclosos en l'Estatut marc de personal estatutari, aprovat per la Llei 55/2003, de 16 de desembre, amb la finalitat de donar un tractament homogeni, en aquest àmbit, al personal sanitari inclòs i no inclòs en el dit Estatut, tot això sense perjudici de les conseqüències inherents a la naturalesa de la relació, laboral o mercantil, del professional amb les empreses o entitats per a les quals presti serveis.

Disposició addicional quaranta-novena. *Protecció social dels actors de doblatge.*

El Ministeri de Treball i Immigració ha de presentar, en el termini d'un any, un estudi a fi de garantir l'enquadrament en la Seguretat Social dels actors de doblatge, més adequat a les seves característiques professionals.

Disposició addicional cinquantesena. *Deutes amb la Seguretat Social d'institucions sanitàries la titularitat de les quals sigui de les administracions públiques o d'institucions sense ànim de lucre.*

Amb ple respecte a l'equilibri comptable i patrimonial del sistema de la Seguretat Social, el Govern ha de presentar, en el termini d'un any, un informe que contingui propostes concretes per resoldre la situació del deute sanitari que consta a la disposició addicional trentena de la Llei 41/1994, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 1995, i que des d'aleshores ha estat objecte de reiterades pròrrogues en les successives lleis de pressupostos i decrets llei de pròrroga pressupostària.

Disposició addicional cinquanta-unena. *Modificació de l'àmbit subjectiu de protecció de la Llei 32/2010, de 5 d'agost, per la qual s'estableix un sistema específic de protecció per cessament d'activitat dels treballadors autònoms.*

S'introdueix un nou apartat 3 a l'article 2, amb el text següent:

«3. La protecció per cessament d'activitat no és obligatòria en el cas de socis de cooperatives compresos en el règim especial dels treballadors per compte propi o autònoms, sempre que aquestes cooperatives disposin d'un sistema intercooperatiu de prestacions socials, complementari al sistema públic, que estableixi un nivell de cobertura, pel que fa a les situacions de cessament d'activitat, almenys equivalent al que regula aquesta Llei.»

Disposició addicional cinquanta-dosena. *Cònjuges de titulars d'establiments familiars.*

En els supòsits en què quedi acreditat que un dels cònjuges ha exercit, durant el temps de durada del matrimoni, treballs a favor del negoci familiar sense que s'hagi cursat l'alta corresponent a la Seguretat Social, en el règim que correspongui, el jutge que conegui del procés de separació, divorci o nul·litat ha de comunicar aquest fet a la Inspecció de Treball i Seguretat Social, a fi que aquesta porti a terme les actuacions que corresponguin. Les cotitzacions no prescrites que, si s'escau, es realitzin pels períodes d'alta que es reconeguin produeixen tots els efectes previstos a l'ordenament, a l'efecte de causar les prestacions de Seguretat Social. L'import d'aquestes cotitzacions s'ha d'imputar al negoci familiar i, en conseqüència, l'abonament és a càrrec del titular del negoci.

Disposició transitòria única. *Reducció de cotitzacions en les persones que presten serveis a la llar familiar.*

Durant els exercicis 2012, 2013 i 2014, s'ha d'aplicar una reducció del 20 per 100 a les cotitzacions meritades per la contractació de les persones que prestin serveis a la llar familiar, i quedin incorporades en el sistema especial a què es refereix la disposició addicional trenta-novena d'aquesta Llei, sempre que l'obligació de cotitzar s'hagi iniciat a

partir de la data de la integració del règim especial de treballadors de la llar en el règim general de la Seguretat Social. Aquesta reducció de quotes s'amplia amb una bonificació fins a arribar al 45% per a famílies nombroses, en els termes de les reduccions i bonificacions que ja s'apliquen en aquest règim especial.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei i, de manera específica:

1r El Reial decret 1194/1985, de 17 de juliol, pel qual s'ajusten, a l'empara del que estableix la disposició addicional setena de la Llei 8/1980, de 10 de març, modificada per la Llei 32/1984, de 2 d'agost, les normes sobre anticipació de l'edat de jubilació com a mesura de foment de l'ocupació, sense perjudici del que estableix la disposició final desena.

2n Els articles 57.1.a), 62 i 63 del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en el moment de constitució i entrada en funcionament de l'Agència Estatal de l'Administració de la Seguretat Social.

Disposició final primera. *Modificació del Text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors.*

Es fa una nova redacció de l'apartat 6, primer paràgraf, i de l'apartat 7 de l'article 12 del Text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, en els termes següents:

«6. Perquè el treballador pugui accedir a la jubilació parcial, en els termes que estableixen l'apartat 2 de l'article 166 de la Llei general de la Seguretat Social i altres disposicions concordants, ha d'acordar amb la seva empresa una reducció de jornada i de salari d'entre un mínim del 25 per 100 i un màxim del 75 per 100, conforme al mateix article 166, i l'empresa ha de concertar simultàniament un contracte de relleu, d'acord amb el que estableix l'apartat següent, a fi de substituir la jornada de treball deixada vacant pel treballador que es jubila parcialment. També es pot concertar el contracte de relleu per substituir els treballadors que es jubilin parcialment després d'haver complert l'edat que estableix l'article 161.1 a) de la Llei general de la Seguretat Social.»

«7. El contracte de relleu s'ha d'ajustar a les regles següents:

a) S'ha de formalitzar amb un treballador en situació de desocupació o que tingui concertat amb l'empresa un contracte de durada determinada.

b) Llevat del supòsit que preveu el paràgraf segon de l'apartat 6, la durada del contracte de relleu que es formalitzi com a conseqüència d'una jubilació parcial ha de ser indefinida o, com a mínim, igual al temps que falti al treballador substituït per arribar a l'edat establerta a l'apartat 1 de l'article 166 de la Llei general de la Seguretat Social o, transitòriament, les edats que preveu la disposició transitòria vintena. Si, en complir l'edat esmentada, el treballador jubilat parcialment continua a l'empresa, el contracte de relleu que s'hagi formalitzat per durada determinada es pot prorrogar mitjançant acord de les parts per períodes anuals, i s'extingeix, en tot cas, en finalitzar el període corresponent a l'any en què es produeixi la jubilació total del treballador rellevat.

En el cas del treballador jubilat parcialment després d'haver complert l'edat que preveu l'apartat 1 de l'article 166 de la Llei general de la Seguretat Social o, transitòriament, les edats que preveu la disposició transitòria vintena de la mateixa Llei, la durada del contracte de relleu que pot formalitzar l'empresa per substituir la part de jornada deixada vacant per aquest pot ser indefinida o anual. En aquest segon cas, el contracte es prorroga automàticament per períodes anuals i s'extingeix en la forma assenyalada al paràgraf anterior.

c) Llevat del supòsit que preveu el paràgraf segon de l'apartat 6, el contracte de relleu es pot formalitzar a jornada completa o a temps parcial. En tot cas, la durada de la jornada ha de ser, com a mínim, igual a la reducció de jornada acordada pel treballador substituït. L'horari de treball del treballador rellevista pot completar el del treballador substituït o simultaniejar-se amb ell.

d) El lloc de treball del treballador rellevista pot ser el mateix del treballador substituït. En tot cas, hi ha d'haver una correspondència entre les bases de cotització de tots dos, en els termes que preveu la lletra e) de l'apartat 2 de l'article 166 de la Llei general de la Seguretat Social.

e) En la negociació col·lectiva es poden establir mesures per impulsar la formalització de contractes de relleu.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.*

Es fa una nova redacció de la lletra e) de l'article 49 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, que té la redacció següent:

«e) Permís per cura de fill menor afectat per càncer o una altra malaltia greu: el funcionari té dret, sempre que els dos progenitors, adoptants o acollidors de caràcter preadoptiu o permanent treballin, a una reducció de la jornada de treball d'almenys la meitat de la seva durada, i a percebre les retribucions íntegres amb càrrec als pressupostos de l'òrgan o entitat on presti els seus serveis, per atendre, durant l'hospitalització i tractament continuat, el fill menor d'edat afectat per càncer (tumors malignes, melanomes o carcinomes) o per qualsevol altra malaltia greu que impliqui un ingrés hospitalari de llarga durada i requereixi la necessitat de la seva atenció directa, contínua i permanent acreditada per l'informe del servei públic de salut o òrgan administratiu sanitari de la comunitat autònoma o, si s'escau, de l'entitat sanitària concertada corresponent i, com a màxim, fins que el menor faci els 18 anys.

Quan concorrin en els dos progenitors, adoptants o acollidors de caràcter preadoptiu o permanent, pel mateix subjecte i fet causant, les circumstàncies necessàries per tenir dret a aquest permís o, si s'escau, puguin tenir la condició de beneficiaris de la prestació establerta per a aquest fi en el règim de la Seguretat Social que els sigui aplicable, el funcionari té dret a percebre les retribucions íntegres durant el temps que duri la reducció de la seva jornada de treball, sempre que l'altre progenitor, adoptant o acollidor de caràcter preadoptiu o permanent, sense perjudici del dret a la reducció de jornada que li correspongui, no cobri les seves retribucions íntegres en virtut d'aquest permís o com a beneficiari de la prestació establerta per a aquest fi en el règim de la Seguretat Social que li sigui aplicable. En cas contrari, només es té dret a la reducció de jornada, amb la consegüent reducció de retribucions.

Així mateix, en el supòsit que tots dos prestin serveis en el mateix òrgan o entitat, aquesta pot limitar-ne l'exercici simultani per raons fundades en el funcionament correcte del servei.

S'han d'establir reglamentàriament les condicions i els supòsits en què aquesta reducció de jornada es pot acumular en jornades completes.»

Disposició final tercera. *Modificació del Text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.*

Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 7 de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, Text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, en els termes següents:

«2. La comissió de control del pla de pensions d'ocupació l'han de formar representants del promotor o promotors i representants dels partícips i, si s'escau,

dels beneficiaris. Els representants dels partícips poden tenir, amb caràcter general, la representació dels beneficiaris del pla de pensions.

Els plans de pensions del sistema d'ocupació poden preveure la representació específica a la comissió de control dels partícips, i si s'escau, dels beneficiaris de cada un dels subplans que es defineixin dins del mateix pla.

En els plans de pensions d'ocupació de promoció conjunta es poden establir sistemes de representació conjunta o agregada a la comissió de control dels col·lectius de promotors, partícips i, si s'escau, de beneficiaris, respectivament.

En els plans de pensions del sistema d'ocupació les especificacions poden preveure que la comissió negociadora o, si no n'hi ha, la comissió paritària d'interpretació i aplicació del conveni col·lectiu estatutari o altres òrgans de composició paritària que hi estiguin regulats puguin designar els membres de la comissió de control o establir procediments de designació directa dels membres esmentats.

Igualment les especificacions dels plans de pensions del sistema d'ocupació poden preveure la designació directa dels representants dels partícips i, si s'escau, dels partícips que han cessat en la relació laboral i dels beneficiaris, per acord de la majoria dels representants dels treballadors a l'empresa.

A falta d'un sistema de designació directa, tots els representants dels partícips i beneficiaris s'han de nomenar mitjançant procediment electoral.

En els sistemes de designació directa previstos en els paràgrafs anteriors, quan la suma de partícips que hagin cessat en la relació laboral amb el promotor i de beneficiaris superi el 20 per cent del col·lectiu total del pla, s'ha de designar almenys un membre de la comissió de control que procedeixi d'entre aquests.

Quan el nombre de partícips que hagin cessat en la relació laboral amb el promotor i de beneficiaris superi el 20 per cent del col·lectiu total del pla, s'ha d'efectuar un procés electoral si així ho sol·liciten almenys un terç d'aquests. En aquest cas, les especificacions del pla poden optar per ordenar la celebració d'un procés electoral per a l'elecció de tots els representants de partícips i beneficiaris a la comissió de control, sense que sigui obligatòria la representació específica establerta en el paràgraf anterior.

Així mateix, en els plans de pensions d'ocupació de promoció conjunta constituïts en virtut d'acords de negociació col·lectiva estatutària d'àmbit supraempresarial, es pot utilitzar qualsevol dels mètodes de designació i/o elecció descrits anteriorment.

En els plans de pensions d'ocupació, inclosos els de promoció conjunta, la designació dels representants a la comissió de control pot coincidir amb tots o part dels components de la comissió negociadora o representants de les parts referides.

Les designacions directes dels membres de la comissió de control poden ser revocades en qualsevol moment per les parts respectives, que han de designar substituïts.

Les especificacions dels plans de pensions han d'establir el sistema de nomenament, per designació i/o per elecció, dels membres de la comissió de control. En aquest últim cas, les especificacions han de regular el procediment electoral.

Les decisions de la comissió de control del pla s'han d'adoptar d'acord amb les majories estipulades en les especificacions del pla, i és admissible que les especificacions esmentades prevegin majories qualificades.

Reglamentàriament es poden regular els sistemes per a la designació i/o elecció dels membres de les comissions de control dels plans d'ocupació, es poden establir les condicions i els percentatges de representació i les condicions de funcionament d'aquestes en desplegament del que preveu aquesta Llei.

Si en el desenvolupament d'un pla aquest queda sense partícips, la representació d'aquests correspon als beneficiaris.»

Disposició final quarta. *Modificació del Text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.*

U. Es modifica el paràgraf primer de la disposició adicional primera del Text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, que queda redactat de la manera següent:

«Els compromisos per pensions assumits per les empreses, incloent-hi les prestacions causades, s'han d'instrumentar, des del moment en què s'iniciï la meritació del seu cost, mitjançant contractes d'assegurances, inclosos els plans de previsió social empresarials i les assegurances col·lectives de dependència, a través de la formalització d'un pla de pensions o diversos d'aquests instruments. Una vegada instrumentats, l'obligació i la responsabilitat de les empreses pels dits compromisos per pensions se circumscriuen exclusivament a les assumides en els contractes d'assegurances i plans de pensions esmentats.»

Dos. Es modifica la lletra a) del paràgraf quart de la disposició adicional primera del Text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, que queda redactada de la manera següent:

«a) Revestir la forma d'assegurança col·lectiva sobre la vida o pla de previsió social empresarial o assegurança col·lectiva de dependència, en què la condició d'assegurat correspon al treballador i la de beneficiari, a les persones a favor de les quals es generin les pensions segons els compromisos assumits.»

Disposició final cinquena. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.17a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre la legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, llevat de la disposició final primera, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.7a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre la legislació laboral.

Disposició final sisena. *Disposicions d'aplicació i desplegament.*

1. S'autoritza el Govern i el ministre de Treball i Immigració, en els seus àmbits respectius, per dictar les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquesta Llei.

2. El Govern, per mitjà de reial decret, pot modificar la redacció que la disposició adicional divuitena fa de l'article 3 del Reial decret 1851/2009, de 4 de desembre, pel qual es desplega l'article 161.bis de la Llei general de la Seguretat Social quant a l'anticipació de la jubilació dels treballadors amb discapacitat en un grau igual o superior al 45 per 100.

Disposició final setena. *Modificació del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.*

U. Es fa una nova redacció de la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 66 del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«c) La col·laboració amb el sistema de la Inspecció de Treball i Seguretat Social i la Intervenció General de la Seguretat Social, en l'exercici de les seves funcions d'inspecció i control intern o amb les altres entitats gestores de la Seguretat Social diferents del cedent i altres òrgans de l'Administració de la Seguretat Social i per als fins d'estadística pública en els termes de la Llei reguladora de la funció pública esmentada.»

Dos. S'afegeix un nou apartat a l'article 135 quater de la Llei general de la Seguretat Social, Text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«Les previsions que conté aquest article no són aplicables als funcionaris públics, que es regeixen pel que estableix l'article 49.e) de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, i la normativa que el desplegui.»

Tres. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 145 del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat de la manera següent:

«2. Les quanties resultants del que estableix l'apartat anterior d'aquest article, calculades en còmput anual, són compatibles amb les rendes o ingressos anuals de què disposi, si s'escau, cada beneficiari, sempre que aquests no excedeixin el 35 per 100 de l'import, en còmput anual, de la pensió no contributiva. Si passa altrament, s'ha de deduir de l'import de la pensió no contributiva la quantia de les rendes o ingressos que excedeixin aquest percentatge, llevat del que disposa l'article 147.»

Quatre. S'afegeixen dos nous apartats 2 i 3, i l'apartat 2 actual passa a numerar-se com a apartat 4, a la disposició addicional dissetena bis de la Llei general de la Seguretat Social, Text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«2. Així mateix, els beneficiaris de prestacions econòmiques del sistema de la Seguretat Social el gaudi de les quals estigui condicionat a la residència efectiva a Espanya poden ser citats a dia cert a les oficines de l'entitat gestora competent amb la periodicitat que aquesta determini.

3. Si no es presenta la documentació requerida en el termini establert o no es compareix davant l'entitat gestora, prèvia citació d'aquesta, la prestació o, si s'escau, el complement a mínim d'aquesta serà objecte de suspensió cautelar. Si es presenta la informació sol·licitada o es compareix transcorreguts més de 90 dies des de la sol·licitud o citació, es produirà la rehabilitació de la prestació o, si s'escau, del complement a mínim amb una retroactivitat màxima de 90 dies.»

Cinc. S'afegeix un nou apartat 2, i l'apartat 2 actual passa a numerar-se com a 3, a la disposició addicional vint-i-cinquena de la Llei general de la Seguretat Social, Text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«2. En cas d'actuació per mitjà de representant, la representació s'ha d'acreditar per qualsevol mitjà vàlid en dret que deixi constància fidedigna o mitjançant declaració en compareixença personal de l'interessat davant l'òrgan administratiu competent. A aquests efectes, són vàlids els documents normalitzats de representació que aprovi l'Administració de la Seguretat Social per a determinats procediments.»

Sis. S'afegeix un tercer paràgraf a la disposició addicional trenta-novena de la Llei general de la Seguretat Social, Text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb el text següent:

«Quan a l'interessat se l'hagi considerat al corrent en el pagament de les cotitzacions als efectes del reconeixement d'una prestació, en virtut d'un ajornament en el pagament de les quotes degudes, però posteriorment incompleixi els terminis o condicions de l'ajornament, perdrà la consideració d'estar al corrent en el pagament i, en conseqüència, es farà la suspensió immediata de la prestació reconeguda que percebi, la qual només pot ser rehabilitada una vegada que hagi saldat totalment el deute amb la Seguretat Social. Amb aquesta finalitat, de conformitat amb el que

estableix l'article 40.1.b) d'aquesta Llei, l'entitat gestora de la prestació pot detreure de cada mensualitat meritada per l'interessat la quota deguda corresponent.»

Set. S'introdueix una nova disposició addicional, la seixanta-unena, a la Llei general de la Seguretat Social, Text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«Disposició addicional seixanta-unena. *Transformació en dies dels terminis fixats per a l'accés i determinació de la quantia de les pensions.*

Per accedir a les pensions de la Seguretat Social, així com per determinar-ne la quantia, els terminis assenyalats en aquesta Llei en anys, semestres, trimestres o mesos han de ser objecte d'adequació a dies, mitjançant les equivalències corresponents.»

Vuit. S'introdueix una nova disposició addicional, la seixanta-dosena, a la Llei general de la Seguretat Social, Text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«Disposició addicional seixanta-dosena. *Còmput d'ingressos als efectes del reconeixement o manteniment del dret a prestacions.*

Es consideren ingressos els rendiments del treball, del capital, d'activitats econòmiques i guanys patrimonials, en els mateixos termes en què són computats a l'apartat 1 de l'article 50 d'aquesta Llei per al reconeixement dels complements per a mínims de pensions, quan per a l'accés o el manteniment del dret a prestacions compreses en l'àmbit de l'acció protectora d'aquesta Llei, diferents de les pensions no contributives i de les prestacions per desocupació, s'exigeixi, legalment o reglamentàriament, la no-superació d'un determinat límit d'ingressos.»

Nou. Es modifica la disposició transitòria divuitena del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, en els termes següents:

«Disposició transitòria divuitena. *Norma transitòria sobre pensió de viduïtat en supòsits de separació judicial o divorci anteriors a l'1 de gener de 2008.*

S'afegeix un nou apartat 2 a la disposició transitòria divuitena de la Llei general de la Seguretat Social i el contingut actual passa a constituir l'apartat número 1, amb la redacció següent:

«2. També tenen dret a la pensió de viduïtat les persones que es trobin en la situació assenyalada en el primer paràgraf de l'apartat anterior, encara que no compleixin els requisits que s'hi assenyalen, sempre que es tracti de persones amb 65 anys o més, no tinguin dret a una altra pensió pública i la durada del matrimoni amb el causant de la pensió no hagi estat inferior a 15 anys.

La pensió es reconeix en els termes que preveu l'apartat anterior.»

Disposició final vuitena. *Normes aplicables als règims especials.*

Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'addicional vuitena del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«1. És aplicable a tots els règims que integren el sistema de la Seguretat Social el que disposen els articles 137, apartats 2 i 3; 138; 140, apartats 1, 2 i 3; 143; 161, apartats 1, 2 i 3; 161 bis, apartat 1 i apartat 2. B); 162, apartats 1.1, 2, 3, 4 i 5; 163; 165; 174; 174 bis; 175; 176, apartat 4; 177, apartat 1, segon paràgraf; i 179. Igualment són aplicables les normes sobre les prestacions familiars que conté el capítol IX del títol II; les disposicions addicionals setena bis i quaranta-tresena i

cinquanta-novena i les disposicions transitòries quarta, paràgraf primer, cinquena, apartat 1, cinquena bis, sisena bis i setzena.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, s'exceptua l'aplicació als règims especials del que preveu l'article 138 en l'últim paràgraf del seu apartat 2, així com el que regula el seu apartat 5.»

Disposició final novena. *Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.*

U. S'afegeix un penúltim paràgraf a l'apartat 5 de l'article 51 amb el tenor literal següent:

«Si es tracta d'assegurances col·lectives de dependència efectuades d'acord amb el que preveu la disposició addicional primera del Text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, com a prenedor de l'assegurança ha de figurar exclusivament l'empresa, i la condició d'assegurat i beneficiari correspon al treballador. Les primes satisfetes per l'empresa en virtut d'aquests contractes d'assegurança i imputades al treballador tenen un límit de reducció propi i independent de 5.000 euros anuals.»

Dos. S'afegeix a la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 52 el següent:

«A més, 5.000 euros anuals per a les primes a assegurances col·lectives de dependència satisfetes per l'empresa.»

Tres. S'afegeix a la disposició addicional setzena el següent:

«A més, per a assegurances col·lectives de dependència contractades per empreses per cobrir compromisos per pensions, s'estableix un límit addicional de 5.000 euros anuals.»

Disposició final desena. *Modificació de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del treball autònom.*

Es modifica la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del treball autònom, en els termes següents:

1. Es modifica el primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 1, que queda redactat de la manera següent:

«1. Aquesta Llei és aplicable a les persones físiques que realitzin de manera habitual, personal, directa, per compte propi i fora de l'àmbit de direcció i organització d'una altra persona, una activitat econòmica o professional a títol lucratiu, donin ocupació o no a treballadors per compte d'altri. Aquesta activitat autònoma o per compte propi es pot realitzar a temps complet o a temps parcial.»

2. S'afegeix un nou paràgraf a l'article 24, amb la redacció següent:

«Els treballadors per compte propi que exerceixin la seva activitat a temps parcial estan inclosos, en els supòsits i conforme a les condicions establertes reglamentàriament, en el règim de la Seguretat Social de treballadors autònoms.»

3. S'afegeix un nou apartat a l'article 25, amb la redacció següent:

«4. Atesos els principis de contributivitat, solidaritat i sostenibilitat financera, la Llei pot establir un sistema de cotització a temps parcial per als treballadors autònoms, per a determinades activitats o col·lectius i durant determinats períodes de la seva vida laboral. Si no, s'ha d'aplicar la disposició addicional setena del Text

refós de la Llei general de la Seguretat Social sobre normes aplicables als treballadors contractats a temps parcial.»

4. S'afegeix una nova lletra e) a l'apartat 1 de la disposició addicional segona, amb la redacció següent:

«e) Els qui en funció de la seva activitat l'exerceixin a temps parcial, en unes condicions anàlogues a les d'un treballador per compte d'altri contractat a temps parcial.»

Disposició final onzena. *Informació sobre les polítiques d'inversió dels plans i fons de pensions.*

Es modifica el Text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, en els termes següents:

A l'article 14 s'afegeix un nou apartat 7, amb la redacció següent:

«7. La comissió de control del fons de pensions, amb la participació de l'entitat gestora, ha d'elaborar per escrit una declaració comprensiva dels principis de la seva política d'inversió. A la declaració s'hi ha de donar la publicitat suficient.

En aquesta declaració, en el cas de fons de pensions d'ocupació, s'ha d'esmentar si es tenen en consideració, en les decisions d'inversió, els riscos extrafinancers (ètics, socials, mediambientals i de bon govern) que afecten els diferents actius que integren el fons de pensions.

De la mateixa manera, la comissió de control del fons de pensions d'ocupació, o si s'escau l'entitat gestora, ha de deixar constància en l'informe de gestió anual del fons de pensions d'ocupació de la política exercida en relació amb els criteris d'inversió socialment responsable anteriorment esmentats, així com del procediment seguit per a la seva implantació, gestió i seguiment.»

Disposició final dotzena. *Entrada en vigor.*

1. Aquesta Llei entra en vigor el dia 1 de gener de 2013 excepte:

a) Les disposicions addicionals primera, segona, tercera, setena, catorzena, quinzena, setzena, dissetena, vint-i-dosena, vint-i-tresena, vint-i-cinquena, trentena, trenta-unena, trenta-dosena, trenta-tresena, trenta-cinquena, trenta-sisena, trenta-setena, trenta-novena, quaranta-dosena i quaranta-cinquena, com també les disposicions finals segona, tercera, cinquena, sisena i apartats u, dos, tres, quatre i cinc de la disposició final setena, que entren en vigor en la data de publicació de la Llei en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

b) Les disposicions addicionals divuitena i quarantena, que entren en vigor l'1 de gener de 2012.

c) L'apartat tres de l'article 3, que entra en vigor l'1 de gener de 2014.

2. S'ha de seguir aplicant la regulació de la pensió de jubilació, en les diferents modalitats, requisits d'accés i condicions i regles de determinació de prestacions, vigents abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, a:

a) Les persones la relació laboral de les quals s'hagi extingit abans de la publicació d'aquesta Llei.

b) Les persones amb relació laboral suspesa o extingida com a conseqüència de decisions adoptades en expedients de regulació d'ocupació, o per mitjà de convenis col·lectius de qualsevol àmbit i/o acords col·lectius d'empresa, així com per decisions adoptades en procediments concursals, aprovats o subscrits amb anterioritat a la data de publicació d'aquesta Llei, amb independència que l'extinció de la relació laboral s'hagi produït amb anterioritat o posterioritat a l'1 de gener de 2013.

c) Els qui hagin accedit a la pensió de jubilació parcial amb anterioritat a la data de publicació d'aquesta Llei, així com les persones incorporades abans de la data de publicació d'aquesta Llei a plans de jubilació parcial, recollits en convenis col·lectius de qualsevol àmbit o acords col·lectius d'empreses, amb independència que l'accés a la jubilació parcial s'hagi produït amb anterioritat o posterioritat a l'1 de gener de 2013.

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 1 d'agost de 2011.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO